

'Απ' Όλα

Τὸ σῦμβολόν μας : ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Η ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΠΡΟΕΔΡΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

ΔΥΒΟΤ

ΠΟΥΑΓΚΑΡΕ

ΔΟΥΠΟΥΗ

Ἡ ἐπταετής θητεία τοῦ κ. Φαλλιέρ ἔληξε. Κατὰ τὸν Καταστατικὸν τῆς Δημοκρατίας Χάρτην, ὅστις εὐρίσκεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τοῦ 1871, συνήλθον τὰ δύο Νομοθετικά τῆς Γαλλίας Σώματα, ἴτοι ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, εἰς κοινὴν Σύνοδον (Congrès), ἣς καὶ ἐξέλεξεν ὡς διάδοχον τοῦ κ. Φαλλιέρ τὸν πρωθυπουργὸν κ. ΠΟΥΑΓΚΑΡΕ, συνυποψηφίαν τεθέντων τῶν κ. Δυβότ, Δουπουή, Ριμπό, Πάμς καὶ Δεσανέλ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΤΗΣ ΔΩΡΕΑΣ

Πρέπει να γνωρίζωμεν οί πάντες, ότι έν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἔχομεν ἀπέναντι ἡμῶν αὐτῶν, ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροι, αἱ ὁποῖαι ὀφείλονται ἀπέναντι τῆς ὀλότητος. Ἄν ὁ βίος εἶναι ἀγών, ὁ σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ἡ βελτίωσις καὶ τῆς βελτιώσεως ταύτης οὐχὶ μόνον ἀντικείμενα, ἀλλὰ καὶ ὄργανα εἴμεθα ὅλοι ἡμεῖς κατὰ τὰς δυνάμεις μας, κατὰ τὸν κύκλον τῆς ἡμετέρας δράσεως καὶ ἐνεργείας. Ἄς γνωρίσωμεν ἐπὶ πλεόν, ὅτι ὅσον ὑψηλότερον ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀνέλθωμεν, τόσον βαρυτέρας ὀφείλομεν ν' ἀναλάβωμεν ὑποχρεώσεις, τόσον καὶ σφύρτητα καθηκόντων δημιουργοῦμεν δι' ἡμᾶς, καθὼς ὁ ἀεροπόρος, ὅστις, ὅσον περισσότερο ἀνέρχεται, τόσον βλέπει τὸν ἐπισκοπούμενον κύκλον σφύρτερον.

Ἄς γνωρίσωμεν τοῦτο καλῶς· ἂν θελήσωμεν νὰ τὸ ἐννοήσωμεν καὶ νὰ τὸ αἰσθανθῶμεν, τότε θὰ καταστῶμεν ἀληθεῖς τοῦ Καλοῦ παράγοντες, ἀφοῦ ἕκαστος ἡμῶν εἶναι καὶ εἰς τροχὸς εἰς τὴν μεγάλην καὶ πολυσύνθετον μηχανήν, ἣτις καλεῖται: Κοινωνία, Ἔθνος.

Ναί, καὶ ἡ συναίσθησις αὕτη τῆς θέσεώς μας, ἐκτὸς τοῦ ὅτι μᾶς καθιστᾷ χρησίμους, μᾶς παρέχει καὶ τὴν ὑπέροχον εὐχαρίστησιν, ὅτι εἴμεθα συνδεδεμένοι πρὸς τὸ ὅλον, καὶ ὅτι καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ προσπάθειά μας δὲν ἀπόλλυται. Μᾶς ἀποκαλύπτει πόσον ἡ ζωὴ εἶναι γλυκεῖα, ὅταν ἔχη ἐν ἰδανικὸν νὰ ἀκολουθήσῃ, ὅταν ἔχη ἐν ὀρισμένον σημεῖον ὡς κατεύθυνσιν. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ζῆ μόνον δι' ἑαυτὸν, δὲν φθάνει εἰς τὴν ἡδυτάτην ἀπόλαυσιν, ἣν δοκιμάζει ὁ καὶ χάριν τῶν ἄλλων ἀφιερῶσας τὰς ἡμέρας του, ἀφοῦ βλέπει ὅτι δὲν θὰ ἐπιζήσῃ ἑαυτοῦ διὰ τῶν προσπαθειῶν του, τὰς ὁποίας θὰ συνεχίσῃ ὁ μετ' αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν του ἐρχόμενος.

Γεννᾶται ὁμοῦς τὸ πρόβλημα τοῦ τρόπου καὶ τῆς θέσεως τῆς ἡμετέρας εὐδοκίμου ἐνεργείας. Εἰς τὴν λύσιν αὐτοῦ θὰ μᾶς βοηθήσῃ ἡ συνείδησις μας μετὰ τῆς ἐπιγνώσεως τῶν δυναμικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα διαθέτομεν. Καὶ ἀληθῶς μία ἐπισταμένη ἔρευνα τοῦ ἐσωτερικοῦ ἡμῶν κόσμου, θὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ τὸν βαθμὸν καὶ τὸν τόπον τῆς χρησιμότητος, θὰ μᾶς φανερώσῃ τὸ τάλαντον, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐκληροδοτήθη, ἵνα διαθέσωμεν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὀφελείας, καὶ θὰ μᾶς ἐμψυχώσῃ εἰς τὰς προσπάθειάς μας. Ἡ Πρόνοια, λέγει ὁ Ἀπόστολος, ἔδωκε τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφῆτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους πρὸς καταρτισμὸν τῶν Ἁγίων· ἔδωκεν ἀκόμη καὶ τοὺς ἀπλοῦς στρατιώτας τῆς ἰδέας. Ἄς καταλάβωμεν λοιπὸν τὴν θέσιν μας ἐκεῖ, ὅπου ἐκλήθημεν ἡ Κοινωνία, τὸ Ἔθνος ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς ἠθικῆς ἡμῶν ἀντιλήψεως καὶ ἡμεῖς τὴν ἀνάγκην νὰ ταυτίσωμεν τὰς προσπάθειάς μας πρὸς τὴν εὐεξίαν τοῦ ὅλου. Ὁ Χριστιανὸς Ἕλληνας δὲν θὰ δυσκολευθῆ νὰ εὕρῃ τὰ ἰδανικά, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ τείνῃ· τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα θὰ τῷ τὰ προσκομίσωσι περιλαμπρά.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ ἐβδομάς αὕτη ὑπῆρξεν ἐβδομάς μεγάλων γεγονότων. Κατ' αὐτὴν ἀντήχησαν εἰς τὸ βόρειον Αἰγαῖον αἱ ὁμοβρονταὶ τῶν τηλεβόλων τῶν δύο στόλων εἰς ναυμαχίαν αἱματηράν, ἣτις ὑπῆρξε καὶ ἡ μεγαλειτέρα τοῦ ὅλου πολέμου. Ἐπίσης κατ' αὐτὴν ἠκούσθη μίαν ἔτι φορὰν ἡ φοβερά φωνὴ τοῦ πυροβολικοῦ τῶν ἀντιπάλων στρατῶν ἐν Ἡπείρῳ παρά τὰ Ἰωάννινα. Ἀλλὰ τὰ δύο ταῦτα πολεμικὰ γεγονότα, φαίνεται, ὅτι θὰ εἶναι τὰ τελευταῖα γεγονότα πολέμου πείσμονος, πολέμου, ὁ ὁποῖος συνεκλόνησε τὰ Κράτη, τὰ ὁποῖα εἰς αὐτὸν ἀπεδύθησαν. Ἀλλὰ τὸ μεγαλειότερον καὶ σπουδαιότερον πάντων γεγονότων εἶναι ἡ ἀπάντησις τῆς Πύλης εἰς τὴν διακοίνωσιν τῶν Μ. Δυνάμεων, ἡ κατεύθυνσις τῆς πολιτικῆς τῆς καὶ ἡ δι' αὐτὴν συγκληθεῖσα ἔκτακτος ἐν τοῖς ἀνακτόροις Ἐθνοσυνέλευσις.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ διακοίνωσις τῶν Δυνάμεων, ἡ ἐπιδοθεῖσα τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν εἰς τὴν Πύλιν με ὕψος εὐγενὲς μὲν, ἀλλὰ κατηγορηματικόν, ἐζήτηε τὴν παράδοσιν τῆς Ἀδριανουπόλεως εἰς τοὺς συμμάχους καὶ τὴν τύχην τῶν νήσων εἰς τὴν διαίτησίαν τῶν Δυνάμεων.

Ἡ Πύλη, προτοῦ ἀπαντήσῃ ὀριστικῶς εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην, ἐζήτησεν ἰδιαιτέρας πληροφορίας παρά τῶν ἐν Εὐρώπῃ πρεσβευτῶν τῆς περὶ τῶν διαθέσεων τῶν Δυνάμεων. Ἐν ᾧ χρόνῳ ὁμοῦς ἐγένετο τοῦτο, ἡ Ρωσία, διὰ προφορικῆς διακοινώσεως, ἣτις ἄφινε νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς τελεσίγραφον, ἀπήτει τὴν ἄμεσον, καὶ δὴ εὐνοϊκὴν, ἀπάντησιν τῆς Πύλης· ἄλλως θὰ ἠναγκάζετο νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος αὐτῆς.

Ἡ Κυβέρνησις Κιαμύλ, θέλουσα νὰ γνωρίσῃ τὴν γνώμην τοῦ Ἔθνους, συνεκάλεσε τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τὴν παρ. Τετάρτην, ἐν τοῖς ἀνακτόροις, πρὸ τῆς ὁποίας ἀπεριφράστως ἐξέθεσε τὴν κατάστασιν. Τὰ μέλη τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐπεκρότησαν καθ' ὅλου τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἐξουσιοδότησαν νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ εἰρηνικὰ τῆς σχέδια. Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἡ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ δώσῃ εὐνοϊκὴν ἀπάντησιν εἰς τὰς Δυνάμεις, τοῦθ' ὅπερ οὐδὲν ἄλλο σημαίνει, παρά τὴν εἰρήνην. Εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ γενόμενον βῆμα ὑπῆρξε πολὺ πικρὸν καὶ ὀδυνηρόν, ἀλλ' ὑπῆρξε βῆμα φρονήσεως καὶ συνέσεως. Μετ' ἀνακοοφίσεως ὅθεν οἱ πάντες ἠκούσαν τὰς φιλειργηκὰς διαθέσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐπικροτουμένας καὶ τὸν πόλεμον λήξαντα.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

POSTE RESTANTE

‘Επρόκειτο να δώσω προηχώς εις το ‘Οθωμανικόν ταχυδρομείον του Γαλατά μερικά συστημένα γράμματα...’

‘Η ανθρώπινη ψυχή — ένα από τα μυστήριά της — αισθάνεται κάποιαν ενδόμυχον ήδονην, εξερευνώσα...’

— Τις οίδεν, έκκετόμην, ποία μυστικά άνεκδήλωται να κρύπτουν αυτοί οι φακέλλοι...’

Και ένω περιέφερον το βλέμμα από φακέλλου εις φακέλλον και από έπιγραφής εις έπιγραφήν...’

Και αληθώς ως πτώματα μοι έφαινοντο αυτά αι έπιστολαί, πτώματα, τα όποια όμως περιέκλειον ένα μυστικόν, κάποιον πόνον, η απλώς έν αισθημα...’

‘Αλλά όλοι δέν περιέκλειον τον πόνον των. ‘Εν όσ’ αυτά — δελτάριον πλέον τουτο — έπεδεικνυε...’

Τό ειδον πολλά μάτια, ώστε δέν θα θεωρηθώ βέβηλος, άν οās τό άντιγράψω και έδώ...’

‘Η διευθύνσις έλεγε: Κύριον ‘Αλέξ. ‘Αλεξανδριδην. Poste Restante Γαλατά...’

‘Αγαπητέ μου ‘Αλέκο, > Σε περιμένω εις την ‘Αγίαν Τριάδα, εις την ορειάν πόρταν, την Τριάρτη, 10 ήλι ταύρα...’

Εύανθία > Δέν γνωρίζω τι έσυλλογίσθησαν όσοι τό ειδον. Βεβαίως ό καθείς θα έκανε τό γεγονός αναλόγως...’

Δέν γνωρίζω ακόμη πως θα τό κρίνη η αναγνώστρια η ό αναγνώστης των γραμμών αυτών, αλλά όπως και άν τό κρίνη, ως μοι έπιτρέψη και να τό δηλώσω...’

‘Αν δέν συμφωνή με την γνώμη ταύτην, τον παρακαλώ να μη εξακολουθήση την ανάγνωσιν της σιήλης αυτής...’

Τό σύντομον αυτό δελτάριον, τό όποιον δητυθύνετο προς τον κύριον ‘Αλεξανδριδην, Poste Restante, είναι έν από τά πολλά μέσα, διά των όποιων εισέδυσεν η διαφθορά εις την κοινωνίαν μας...’

Τό Poste Restante, είτε γράμμα είτε δελτάριον, τό όποιον γράφεται από τον πρώτον τυχόντα προς την πρώτην έλαφράν κόρην...’

Με τό Poste Restante η κόρη, η όποία διατηρεί ακόμη την αθωότητα της ηλικίας της, δέχεται τός έρωτικίς εξομολογήσεις νέου, συνήθως, ό όποιος επαγγέλλεται τον έρωτα...’

Σεβόμεθα τά αισθήματα, ούτε ειμεθα ημείς, οι όποιοι θα τολμήσωμεν να βάλωμεν τον πρώτον λίθον κατ’ αυτών...’

Πρό όλίγων ακόμη ημερών με κάποιον συνάδελφον έμβήκαμεν εις έν ταχυδρομικόν γραφείον...’

— ‘Εχω κανένα γράμμα; έρωτέ. — Εις ποίαν διεύθυνσιν; έρωτέ ό υπάλληλος. — Μ. R., Poste Restante, Ρέρα, απήντησεν έκείνη...’

‘Ο ταχυδρομικός έξήτασε την σχετικήν θυρίδα και απήντησε ξηρά: — Τίποτε...’

Φαίνεται ότι η λέξις εκείνη του υπαλλήλου ητο καταδικη διά την νεαν. Την ειδομεν εις μίαν στιγμήν να χάνη τό χρώμά της...’

— Ποιός ξέρει τι έρωτική άποτυχία φανερόναι αυτό τό ‘τίποτε’, μοι λέγει ό φίλος μου και απεμακρύνθημεν...’

‘Η σκηνή αυτή μου ήλθεν εις τον νουν μου τώρα, ότε βλέπω τό αηρόστομον αυτό δελτάριον εις τό ταχυδρομείον του Γαλατά...’

‘Αλλά τί με τουτο; Εις ποίον να συστήσωμεν την προσηγησιν του κακού αυτού;’

‘Όταν βλέπωμεν τός καλλιτέρας συνδικιας της πόλεός μας και αυτών τον Μεγάλον Δρόμον...’

‘Εν τή περιπτώσει ταύτη θα όμοιωσωμεν τον ίατρον εκείνον, ό όποιος έθεράπευσε την παρονυχίδα ανθρώπου...’

‘Αλλ’ όχι σπανίως και η παρονυχίς φέρει την γάγγραιαν. ‘Ας φυλαχθώμεν λοιπόν και απ’ αυτήν...’

Οι άνθρωποι που πηγαίνουν εις τον κινηματογράφον, πληρώνοντες διά να ίδουν συγκινητικόν δράμα ή κωμωδίαν...’

Μέσα εις την αίθουσαν, την βυθισμένην εις διακριτικόν σκοτός, όλοι οι άνθρωποι γίνονται σκιαί σιωπηλαί...’

‘Επίτα απ’ αυτήν την πινακικήν διαταγήν, όσοι να κανείς εξακολουθήσι ψιθυρίζη...’

Γίνεται έν τή μεταξύ η μεταφραστικά και τισήματα. Μεταξύ τριών τισήρων ανθρώπων, οι όποιοι βλέπουν γαλλικάς εικασάς...’

— Δέ κολόν βιέν ό μπάλ = ‘Η κολόνες του μπάλου...’

— Που είναι η κολόνες; — Δέν τός βλέπεις εκει; Αύτά τά ξύλα που στέκονται όρθια...’

— Δέ καρβάν = ‘Η καρβάνα. ‘Αλλ’ άντι της καρβάνας εμφανίζεται μία συνοδεία μεταναστών...’

— Δ’ έξπιατιόν. ‘Α κατάλαβες; Τώρα αυτός θα έκπνευση...’

— Σοσσο! Και ό μεταφραστής ξαρόναι τρομαγμένος και παύει τά γαλλικά...’

Είς δύο καθίσματα δύο γυναικίαι σκισί, άδιαφορούσαι προς την ταΐαν του κινηματογράφου...’

— Κότταξε όμως μήν της εις κανένα τίποτε... — ‘Α μπά... Παιδιά είμαστε;’

Και εξακολουθεί η έκμυστηρευσις. ‘Η κομψή μού η σκιά διηγείται, ότι κάποιος της κάμνει κόμψι...’

— Σοσσοσοσο! ‘Η ταΐνια έτελειώσεν. Αι δύο κομψαί σκιαί φύγον διέ να εξακολουθήσουν εις τον δρόμον...’

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

ΤΟ «ΧΑΜΙΔΙΓΕ» ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΤΑ ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΟΥ ΣΟΥΞ

Ἐπειδὴ ἐσχάτως ἠγέρθη ζήτημα, «διατί τὸ εἰς Πόρτ-Σαΐδ καταφυγὸν τουρκικὸν εὐδρομον «Χαμιδιγέ», καταλιπὸν τὸν λιμένα τοῦτον, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν;» παρέχοντες τὰς ἐξῆς ἐπικαίρους διασαφήσεις:

Κρίτη τιμὰ, λόγῳ τῆς σπουδαιότητος τῆς θέσεώς των, ἐκηρύχθησαν οὐδέτερα ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν συνδιασκέψεων, ὡς λ. χ. ἡ Ἑλβετία (1815), τὸ Βέλγιον (1831), τὸ Λουξεμβούργον (1867), τὸ Κόγκο (1885) καὶ αἱ Γερμανικαὶ ἐν τῇ Πολυνησίᾳ νῆσοι Σαμοα (1890).

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ σημειώσωμεν ἰδιαιτέρως καὶ τὴν οὐδετερότητα ὁρισμένων τμημάτων Κράτους τινός, ποταμῶν, θαλασσῶν ἢ διωρυγῶν, ὡς λ. χ. ἡ οὐδετερότης τοῦ παρὰ τὴν Ἑλβετίαν τμήματος τῆς Γαλλίας Σαβοῖα.

Εἰς τὰ προαναφερθέντα μέρη δὲν δύνανται νὰ λάβωσι χώραν πολεμικαὶ ἐνέργειαι τῶν ἐμπολέμων Κρατῶν. Ἐάν ἐν καιρῷ πολέμου στρατός τις ξένος καταφύγῃ εἰς οὐδέτερον ἔδαφος, ἀφοπλίζεται καὶ διαμένει ἐκεῖ μέχρι τῆς λήξεως τοῦ πολέμου.

Προκειμένου ὁμως περὶ τῆς διωρυγῆς Σουξ καὶ τοῦ εἰς τὸ στόμιον αὐτῆς εὐρισκόμενου Πόρτ-Σαΐδ, ἡ διεθνὴς θέσις αὐτῶν δὲν ὁμοιάζει τὴν τῶν οὐδετέρων. Κατὰ τὴν ἐν

ἔτει 1873, προτάσει τῆς Πύλης, ἐν Κωνσταντινουπόλει συνεβούσαν μικτὴν Ἐπιτροπὴν, ἀπεφασίσθη, ὅπως ἡ διωρυξ τοῦ Σουξ τεθῆ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν καὶ διατελῆ αὕτη ἀνοικτὴ εἰς ὅλα τὰ ἐμπορικὰ καὶ πολεμικὰ πλοῖα τῶν Κρατῶν.

Κατὰ τὸ 1877, διαρκούντος τοῦ Ρωσοτουρκικοῦ πολέμου, φοβουμένη ἡ Ἀγγλία μήπως, ἀποκλειομένης τῆς διωρυγῆς ὑπὸ τοῦ ρωσικοῦ στόλου, φραχθῆ ἢ εἰς τὰς Ἰνδίας ἀγούσα ὁδός, προέβη εἰς ἐντόνους παραστάσεις, ἀλλ' ἡ Ρωσία ἀπέφυγε νὰ δρῶσῃ περὶ τῆς διωρυγῆς.

Τῇ 30 Μαρτίου τοῦ 1885 ἐγένετο ἐν Παρισίοις συνδιάσκεψις, συνέπεια τῆς ὁποίας ἦτο ἡ σύνταξις συμβολαίου, ἣν ὑπέγραψαν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1888 ἡ Τουρκία, ἡ Ἀγγλία, Γαλλία, Ρωσία, Γερμανία, Αὐστρία, Ἰταλία, Ἰσπανία καὶ Ὁλλανδία. Αἱ διατάξεις τοῦ συμβολαίου τούτου εἶναι αἱ ἐξῆς:

1] Ἐν καιρῷ εἰρήνης, ὅσον καὶ ἐν καιρῷ πολέμου, ἐξασφαλίζεται ὁ ἐλεύθερος διάπλους διὰ τῆς διωρυγῆς ὅλων τῶν ἐμπορικῶν καὶ πολεμικῶν σκαφῶν. Δὲν δύνανται ὅθεν κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἀποκλεισθῆ ἢ διωρυξ, ἢ νὰ χρησιμεύσῃ αὕτη ὡς βίασις διὰ πολεμικὰς ἐνεργείας, αἵτινες θὰ ἐξστειλοῦντο εἴτε ἐν αὐτῇ τῇ διωρυγῇ, εἴτε εἰς τοὺς παρὰ τὸ στόμιον αὐτῆς λιμένας καὶ εἰς ἀπόστασιν 3 μιλίων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ ὅταν ἡ Τουρκία εὐρίσκειτο εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν.

2] Τὰ «πολεμικά» σκάφη δὲν θὰ δύνανται νὰ σταθμεύωσι πέραν τῶν 24 ὡρῶν οὔτε ἐν Πόρτ-Σαΐδ, οὔτε ἐν τῇ διωρυγῇ. Μεταξὺ τῆς διόδου δύο ἐχθρικών πολεμικῶν διὰ τῆς διωρυγῆς πρέπει νὰ μεσολαβήσῃ χρονικὸν διάστημα 24 ὡρῶν.

3] Οἱ ἐμπόλεμοι δὲν δύνανται νὰ ἀποβιβάσωσι στατὸν εἰς τὴν ξηρὰν ἢ νὰ προλάβωσι στρατιώτας καὶ πολεμφοδία.

✎

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι ἡ θέσις τῆς διωρυγῆς δὲν εἶναι ὅπως καὶ ἡ τῶν φύσει οὐδετέρων Κρατῶν. Διότι τότε θὰ ἔμενον αὕτη κλειστὴ διὰ τὰ πολεμικὰ σκάφη καὶ θὰ παρεβλάπτοντο τὰ πολλαπλὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ὁλλανδίας καὶ Ἰσπανίας, αἵτινες ἔχουσι σπουδαίας κτήσεις ἐν τῇ Ἀπὸ Ἀνατολῇ.

Βραδύτερον, τῇ προτάσει τῆς Ρωσίας, ἐκηρύχθη, ὅπως ἡ ἰσχύς τοῦ συμβολαίου Κωνσταντινουπόλεως ἐπεκαθῆ καὶ ἐπὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. Ἀλλ' ἡ πρότασις αὕτη, σφοδρῶς καταπολεμηθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, ἐγκατελείφθη.

✎

Ἐκ τούτων καταφαίνεται ὅτι ἡ εἰς Πόρτ-Σαΐδ διαμονὴ τοῦ τουρκικοῦ εὐδρομοῦ «Χαμιδιγέ» δὲν ἠδύνατο νὰ παραταθῆ πλέον τοῦ κεκανονισμένου ὁρίου καὶ ὅτι τοῦτο ἦτο ἠναγκασμένον νὰ ἀπέλθῃ. Καθ' ἃ δὲ τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη, ἐπροτίμησεν, ἵνα μὴ ἐκτεθῆ ἀπέναντι τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, νὰ τραπῇ τὴν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν ἀγούσαν, ἥτις θεωρεῖται ἀνοικτὴ καὶ ἐλευθέρη θάλασσα.

Χάλκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΤΕΛΕΤΗΝ

Μέσα σὲ πολὺν καὶ ἐκλεκτὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων εἶχε κατακλύσει τὴν περασμένην Πέμπτην τὴν ὡραίαν ἠλεκτροφώτιστον Ζαχαρώφειον αἰθούσαν τῆς ἐν Ταταούλοις Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος «Προόδου», συνέπεσε νὰ εὐρεθῶ καὶ ἐγὼ, καθισμένος σὲ μιὰ θέσιν, τὴν ὁποίαν ἡ εὐγένεια καὶ ἡ περιποιητικότης τῶν μελῶν ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς εὐμενῶς με προσέφεραν.

Ἐωρτάζετο ἡ ἐτήσια ἑορτὴ τῆς Βασιλόπηγας, καθιερωμένη ὑπὲρ τῶν μικρῶν ἀπόρων παιδίων, τὰ ὁποῖα ἡ «Πρόοδος» προστατεύει, καὶ μετῆ με αὐτὰ προσήλθε καὶ πολὺς ἄλλος κόσμος διὰ νὰ περάσῃ ὀλίγας εὐχαρίστους στιγμὰς, μέσα εἰς ἓνα μυροβόλον θερμοκήπιον, εἰς τὸ ὁποῖον καλλιεργοῦνται τὰ ὡραιότερα τῆς εὐποιίας ἀνθὴ, γεννοῦν δὲ γλυκίαν, βαλσαμώδη αὐραν οἱ πτερυγισμοὶ ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ἐπιβλέπουν καὶ καθοδηγοῦν τὸ πάντοτε μέγα καὶ πολυσήμαντον ἔργον τῆς φιλανθρωπίας.

Πρόγραμμα πλουσιώτατον εἰς μουσικὴν, εἰς φαιεινὰς προβολὰς ἐξεχουσῶν φυσιογνωμιῶν, εἰς ἀπαγγελίαν ποιημάτων, εἰς χαριτολόγους προσφωνήσεις, εἰς δῶρα καὶ λαχεῖα, σὰς ἕκαστον νὰ λυπηθῆ, διότι ἡ ὥρα ἔφευγε, ταχύπτερος ὡς πάντοτε, εἰς ὄλο ἐκεῖνο τὸ τόσον

ὄραϊον, εὐχάριστον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως περιβάλλον.

Ὡ, εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ εἶναι ἀμίμητοι οἱ Ταταυλιανοί.

Ἐχουν μίθει ἀπαίστως τὸν τρόπον, διὰ τοῦ ὁποῖου αἱ τελεταὶ τῆς αὐτόθι πρεσβυγενοῦς Φιλοπύχου Ἀδελφότητος, τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς «Προόδου», τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου «Ἡρακλῆς», τῶν Ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἐν γένει πᾶσα αὐτῶν συνάθροισις ἢ συγκέντρωσις νὰ προσλαμβάνῃ κατὰ τὸ ἰδιαίτον, τὸ εἰλικρινῶς ὄραϊον, τὸ εὐθυμον, τὸ τερπνόν, τὸ εὐχάριστον.

✎

Ὅλα αὐτὰ, ἀκριβῶς, καθ' ἣν στιγμήν ὡς ταινία κινηματογράφου ἐπερνοῦσαν πρὸ τῶν ὀμμάτων μου, ἐνῶ συγχρόνως ἄφιναν βαθυτάτην εἰς τὴν διάνοιάν μου ἐντύπωσιν, με ἐγέννησαν μερικὰς σκέψεις, τὼς ὁποίας θὰ παρεκάλουν τοὺς Ταταυλιανοὺς νὰ ἀκούσων με κάποιαν προσοχὴν:

Δὲν εἶμαι ἀγνωστος εἰς τὸν καθόλου βίον καὶ τὰς συνηθείας τῶν Ταταυλιανῶν καὶ διὰ τοῦτο ὅ,τι ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης θὰ εἶπω, θὰ εἶναι πικρὰ μὲν ἀλήθεια, πάντοτε ὁμως ἀλήθεια ἀναμφισβήτητος.

Καὶ λοιπόν.

Εἰς τὴν ὄλην λαμπρὰν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως κίνησιν, τὴν ὁποίαν τὰ Ταταῦλα φε Κοινότης

πάντοτε με τὸ περιπέλον παρουσιάζουν, νὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ δηλολογήσω, ὅτι λείπει κατὰ τὸ ὁποῖον, ἂν κατώρθωνε ποτε νὰ συγκεντρώσῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τόσους πολυτίμους παρόντας, οἱ ὁποῖοι κατατετημημένην μᾶς παρουσιάζουν τὴν μεγαλοεργὸν ἰδιοφυίαν των, τὰ Ταταῦλα θὰ παρουσιάζοντο με ὄψιν καὶ ἀκμήν, ἢ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ ἐξέπλησσε τοὺς πάντας.

Φαντάζομαι μία τοιαύτη σύμπραξις, συνένωσις τόσων παραγωγικῶν δυνάμεων, τί ἀκμήν θὰ ἔδιδε πρώτιστα εἰς τὰ Ἐκπαιδευτήρια καὶ ἀκολούθως εἰς τὰ ἄλλα πνευματικὰ τῶν Ταταούλων κέντρα καὶ τὴν καθόλου κοινοτικὴν αὐτῶν κίνησιν.

Ἄρα γε, λείπει ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θὰ εἶχε τὴν ἡρωϊκὴν, ἀλλὰ καὶ σωτήριον ἐμπνευσιν τῆς κεφαλοποιήσεως ὅλων αὐτῶν τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων, τὰ ὁποῖα ὡς σωματεῖα, ὡς ὄμιλος, ἢ ἄτομα, ὠρισμένως ἐν συνδυασμῷ ἐργαζόμενα, εἰς χρυσὰς σελίδας θὰ ἔγραφον τὴν ἰστορίαν τῶν πάντοτε φιλοτίμων καὶ φιλοπροόδων Ταταυλιανῶν;

Ἐπιμένω, ὅτι θὰ μελετηθῶσιν αἱ σκέψεις μου αὐταί, γραμμέναι με πόνον ψυχῆς καὶ ἐνδόμυχον ἀγάπην διὰ κάθε ποῦ ἀφορᾷ τὰ ἀγαπητὰ Ταταῦλα.

Εἶθε.

Ἄσ...

(Συνέχεια από σελ. 243)

Μήπως έπλανάτο; ‘Ήκουσεν άρά γε καλά την τελευταίαν φράσιν της Καίτης ή μή έπιπτε θύμα άπειρασμού και άπατης;

‘Εως εκείνην την στιγμή έσυνείθιζε ν’ άκούη, ότι οι άνδρες ήσαν εκείνοι, οι όποιοι έκαμαν τας πρώτας έξομολόγησεις, ότι οι άνδρες έκαμαν το πρώτον βήμα εις τον έρωτα, αι δε νέαι μόνον υπέθαλπον το αίσθημα αυτό ή άτέλως έδιδον θάρρος εις τους άτόλμους νέους. Ν’ άκούση όμως έξομολόγησιν τόσον άπροσκόιητον από τα χείλη κόρης, και μάλιστα της Καίτης αυτής, δεν θα το έφραντάζετε ποτέ. Δι’ αυτό έσηκωσε το μάτια του και προσεπάθησε με το βλέμμα να έμβλεψή εις τας ανέψεις της Καίτης.

‘Εκείνη το ένόησε. — Ναι, Γεώργιε, σάς άγαπώ με έρωτα πολύ φλογερόν, με έρωτα άγριον’ σάς ήγάτησα εύθως μόλις σάς είδα, και άμέσως ή καρδια μου μου είπεν: είναι αυτός που ζητείς! Σάς άγαπώ, Γεώργιε’ με σάς θέλω να καύσω την τύχην μου, με σάς θέλω να περάσω τον δρόμον της ζωής’ δεχθήτε το αίσθημα μου αυτό, άν δεν με μισήτε!

‘Η Καίτη ήλπισε τα ήμικριμα χέρια της εις τους ώμους του Γεωργίου και τον έβλεπε μ’ έν ύψον βλέμμα, το όποιον όμως κατέκαie. Τα χείλη της ήσαν κατακόκκινα από τον πυρετόν και την συγκίνησιν’ δεν ήτο ή Καίτη, την όποιαν έγνωρισαμεν.

Είναι κακόν πράγμα να θέλη κάνεις ν’ ανατάμη την ζωήν και τα επεισόδια της. ‘Ο ανατόμος, ο όποιος με την κοπίδα θέλει να έξιχνιάση την αλήθειαν, κινδυνεύει ν’ άπομακρυνθή απ’ αυτής τόσον περισσότερο, όσο την επιδιώκει.

‘Υπάρχον ηχοι, οι όποιοι δεν προσπίπτουν εις το ανθρώπινον ους, υπάρχουν χρώματα, τα όποια μάς είναι άγνωστα. Δεν έπειται δι’ αυτό, ότι πέραν εκείνου, το όποιον άνυλαμβανόμεθα, δεν υπάρχει τίποτε’ όστις το πιστεύσει, άπατάται.

‘Ο Γεώργιος ήτο ανατόμος της ζωής, έζήτη, εκ φύσεως ίσως, αλλά και εκ του σταδίου του περισσότερο, ν’ ανατέμη τα γεγονότα και ν’ άποσπνήθη τα στοιχεία των. Το αποτέλεσμα δε όλης αυτής της έρευνής δεν ήτο πάντοτε εδάρεστον δι’ αυτόν’ είχε γίνει κατά βάθος μελαγχολικός, και κάθε γεγονός που του παρουσιάζετο εις κάθε επεισόδιον της ζωής του, μία έρώτησις προέβαλλε:

— Προς τί; — Πρώ του πυραξένου λοιπόν αυτού επεισοδίου, πρò του έρωτος, τον όποιον ένέπνευσε, χωρίς να το θέλη, δεν ήδύνατο το πνεύμα του να σταματήσει και, συνειδημένος εις την ανατόμον έρωσιαν του, έπελήφθη αυτής, προτού άφήση καιρόν εις την καρδιαν να όμιλήσθ. ‘Αλλ’ ό,τι έσκέφθη εις μίαν στιγμήν, δεν είμπορούσε ποτέ να το ειπύ εις την Καίτην’ εις τους λόγους της καρδιάς ή χειρότερα απάντησις είναι οι λόγοι, τους όποιους ύπαγορεύει το πνεύμα. Και όμως ο Γεώργιος άπήνησε μ’ αυτούς:

— ‘Αλλά, δεσποινίς, ξέρετε ποιον ήγάτησατε; έσκέφθητε με ποιον θέλετε να καύσετε την τύχην σας; σεις, ή Καίτη Καλλιάνου! σάς περιμένει, βέβαια, πολύ καλλίτερα τύχη, και, άν δεν άπατώμαι, εις ό,τι λέγετε οι γονείς σας δεν θα συγκατανεύσουν ποτέ.

— Τα έσκέφθη καλά, κύριε Εύκάλυπτε, δια μου λέγετε. Δεν μ’ έδειξε τίποτε από εκείνα, τα όποια οι νέοι της κοινωνίας μας τόσον άφθόνως μάς επιδεικνύουν’ και άλλα βαθύ, έσωτερικόν, και, ποθ μπορώ να προσδιορίσω καλά, το όποιον εύρισκω σε σάς, μ’ έγοήτευσεν, αυτό μόνον ξέρω. Είναι αλήθεια, ότι οι γονείς μου δεν ξέρουν το αίσθημά μου αυτό και μάλιστα ο μπαμπάς μου έκοιμάζει και κάποιον... , αλλά τίποτε δεν με συνδέει μ’ αυτόν, τίποτε. Είναι νέος, είναι εύγενής, είναι πλούσιος, ά, πρό παντός πλούσιος, όμως τον άπεχθάνομαι. ‘Αν μου τον επιβέλλουν, θ’ άρνηθώ, θα τους είπω το όνομά σας, θα τους πείσω να δεχθώσι. Δεν έδέχθησαν; θα σάς άκολουθήσω όπου θελήσετε. ‘Αρκεί να θελήσετε ‘Αρκεί να μ’ άγαπάτε.

Αι δύο τελευταίαι λέξεις έλέχθησαν με τέτοιον πόνον, με τέτοιο παράπονον, ώστε ο Γεώργιος εκάμθη.

‘Η Καίτη είχε πλέον εις το πρόσωπον την συμπαθή εκείνη μελαγχολίαν της άμφιβόλου ψυχής, ή όποια περιμένει από μίαν απάντησιν να έκσπάση εις φαιδρότητα, καθώς και οι δειλοί και άχοροι άκόμη κάλυκας περιμένουν την πρώτην άκτίνα δια να εκχύσουν το άρωμά των και την χάριν των. Την άκτίνα αυτήν έπερίμενεν από ένα λόγον του Γεωργίου, ο δε νέος δημοσιογράφος δεν ήτο τόσον σκληρός, ώστε να την άρνηθή.

‘Εκράτησε με το ένα του χέρι την μέσην της Καίτης και με το άλλο έθώπευσε τα μαλλιά της, έμαείωσε μ’ ένα μυστηριώδες ύφος και της είπε: — Σάς άγαπώ, δεσποινίς Καίτη, σάς άγαπώ.

‘Αλλ’ άρά γε αληθινά την ήγάτα; Αυτό δεν είμπορούμεν να το βεβαιώσωμεν άλλως τε, ούτε ο ίδιος είμπορούσε την στιγμήν εκείνην να το διαπιστώση.

‘Η Καίτη όμως δεν έπερίμενεν άλλην λέξιν, έπίστευσεν άμέσως ό,τι ήκουσε και έρρίφθη εις την άγκαλιά του ‘Ενα πρόνον φίλι εις την παρείαν του Γεωργίου ήτο ή απάντησις.

— Σ’ εύχαριστώ, Γεώργιε μου, σ’ εύχαριστώ. Σ’ έγνωμονώ δι’ ό,τι με άφησες ν’ άκούσω. Τώρα είμαι έντιμής’ σήμεραν γνώρισαι την πρώτην χάραν της ζωής μου.

Και ένθ’ έλεγεν αυτά, έκλινεν έπιχαρίτως εις τον κορμόν του Γεωργίου. ‘Εκείνος την εκράτει εις τας άγκάλας του, της έθώπευε τα μαλλιά και δεν εκρατήθη’ της έδωσεν ένα φίλι εις το μέτωπον...

‘Εν μικρό τραγουδάκι λέγει, άν δεν άπατώμαι, μ’ άλλα όμως λόγια:

Μή όρκισθήτε, ότι δεν θα άγαπήσετε εις τον βιον σας την γυναίκα.

Μή όρκισθήτε, ότι θα είμπορέσετε να μείνετε άπαθής εις τα θέληγιά της.

Μή όρκισθήτε, ότι είσθε τόσον σκληρός, ώστε να δεχέσθε ψυχρά τας θωπείας της κόρης που σάς άγαπώ.

Και το λαϊκό αυτό τραγουδάκι λέγει μίαν αλήθειαν. ‘Ο Γεώργιος, χωρίς να το ξέρη και αυτός, έφρέθη εις μίαν στιγμήν να κρατή στην άγκαλιά του το μικρό, το μαμμούθρεπτο σωματάκι της Καίτης και να σκεπάσθη το προσωπάκι της με φιλία.

Z’. — ‘Η ψυχή του δημοσιογράφου.

‘Όταν ο Γεώργιος Εύκάλυπτος έβγήκεν από το μέγαρον του Καλλιάνου κατόιν από την έρωτικήν εκείνην συνέντευξιν, ήτο πολύ τεταραγμένος. ‘Όσονδήποτε και άν ήτο άπλισμένος δια τα γεγονότα, οδδέποτε έφραντάζετο, ότι ή συνέντευξις εκείνη θα είχε παρόμοιον τέλος και μάλιστα παρομοίαν άρχήν.

‘Όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν του θα είχε την ύπερηφάνειαν ανθρώπου, ο όποιος κατέκτησε τας συμπάθειας, τον έρωτα αυτόν τον φλογερόν της Καίτης, και θα ήρχιζε να πλάττη τα πειώ χρυσά όνειρα δια το μέλλον του. Και διατί όχι;

‘Ο Γεώργιος, άνθρωπος των γραμμάτων, και μάλιστα των έλληνικών, οδδέποτε ήδύνατο να φαντασθή, ότι θα έγίνετο πλούσιος δια των πνευ-

ματικών έργων του. Είς μερικά έπάγγέλματα ή όδεα πλησιότερα από τον πλούτον’ εις άλλα συμβαίνει το αντίθετον άκριβώς. ‘Ο Εύκάλυπτος ήδύνατο να άτενίξη ως πιθανώτερον την Δάφνην, παρά τον Πακτωλόν, εκτός άν ο χρυσορρός ποταμός του παρουσιάζετο δια του προσώπου νύμφης πλουσίας.

Γνωρίζομεν, ότι αυτά αι δύο λέξεις άποτελούν το ιδανικόν των περισσοτέρων νέων μας, γνωρίζομεν πόσοι και πόσοι άγώνες συνάπτονται γύρω από έν έξωγκωμένον χαρτοφυλάκιον, γνωρίζομεν πρό πόσον σωρών πείσους τυφλόττουσιν εκείνοι, οι όποιοι το έπιζητούσι’ τα βλέπομεν δια αυτά καθ’ έκαστην, ώστε δεν θα παραξενευθώμεν διόλου άν ιδώμεν τον Γεώργιον να καλλιεργή το αίσθημα αυτό της Καίτης, το όποιον αυτός βέβαια δεν προσκάλεσε, τον έρωτα αυτόν, ο όποιος θα έκαμνε την Καίτην έντυχή — το όμολόγησεν ή ίδια — και αυτόν πλούσιον χωρίς άλλο.

Και όμως ή ψυχή του δημοσιογράφου μάς επιφυλάσσει έκπλήξεις.

‘Ο Γεώργιος έβάδιζε σκεπτικός και βραδέως όλον τον δρόμον, ο όποιος έχόριζε το μέγαρον Καλλιάνου από το δωμάτιόν του. Τον έβάδιζεν ως ύπνωτισμένος, ως ύπνικον εις μίαν έσωτερικην ύποβολήν’ έμβήκε μέσα εις αυτό, εκλείσσε την θύραν του και έρρίφθη εις έν άνάκλιτρον, άφου άφήσασε μόνον το καπέλλο του.

‘Εσκέπτετο. Τί όμως; — Την έντυχίαν του, την πραγματώσιν των όνείρων του βέβαια, θα μου άπαντήσετε. Τίποτε απ’ αυτά!

‘Εβασανίζετο από το φοβερόν νόσημα, το όποιον του είχε κυριεύσει την ψυχήν του, από την μανίαν της άνωτομίας της ζωής. Δυστυχισμένη ψυχή! δεν έβλεπεν εμπρός του την καρδιά, ή όποια του προσεφέρετο γεμάτη από έρωτα, από πόθος, από άφωσιωσιν, αλλά έβλεπε χιλιά δύο άλλα πράγματα, τα όποια περιέβαλλον τον έρωτα αθόν.

(άκολουθεί)

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΑΝΙΦΑΤΟΥΡΑΣ και ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΝ ΔΗΜΟΣΘ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ & ΧΡΥΣΟΣΤ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

(εκ των πρώην ύπαλλήλων Π. Α. Καλλιάνου)

‘ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΚΕΡΔΟΣ’

έν Γαλατᾶ, οδὸν Μπιλοῦρ, 2, παρακλ. του Τουνελ
έναντι του Μαρτυριᾶ και του κοιμητήριου Σάγγου.

‘Υφάσματα μάλλινα, μαντιπολάνες, σινδονόπανα, τραπεζομάνδηλα, πετσέτες, προσόψια, παραπετάσματα (κατηφεδένια, μάλλινα, τούλλινα και λινά), κρετόνια, κλινοσκεπάσματα (μάλλινα και βαμβακερά), στρώματαόπινα κλπ. κλπ.

ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ ΑΠΑΙΤΕΙ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΕΤΕ ΑΠΑΣ ΚΑΙ ΘΑ ΕΧΕΤΕ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΣΑΠΟΝΑ ‘ΡΕΕ’.

διότι με έν κοχλιάριον ΡΕΕ εις δύο ομάδας ζεστού νερού είμπορείτε:

- να πλύνετε τα μαγειρικά σκεύη,
- να καθαρίζετε μπουσαμίδες, χαλιά και σανίδια,
- να παστρούετε λίγδας έπίπλων και ρούχων,
- να σιλβάνετε χρυσά, άργυρά και ύλινα σκεύη και ύλους παραθύρων,
- να πλύνετε τρεις φορές την κεφαλήν σας και ν’ άπαλλαγίτε από την πιτυρίδα.

Το δε σπουδαιότερον, δύ’ασθε να πλύνετε τα ρούχά σας εύθηνότατα, εύκολώτατα και συντομώτατα με άνάλογον ποσότητα ΡΕΕ.

‘Ο σάπων ΡΕΕ είναι άπηλλαγμένος πάσης φθοροποιάς ύλης, πιστοποιημένος επισήμως ως τοιοῦτος παρά της ‘Αγγλικής Κυβερνήσεως.

“Ο ΦΟΙΝΙΣ”
ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΥΡΚΑΙΑΣ ΚΑΙ ΖΩΗΣ
ΙΔΡΥΘΗΚΗ ΤΩ. 1819
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ, 33, ΟΔΟΣ ΛΑΦΑΓΕΤ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ 433 ΕΚΑΤΟΜ. ΦΡ.
ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΑΡΚΤΩΡ:
ΑΝΤ. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ
26-28, ‘Αμπίε χάν, Γαλατᾶ.

ΤΩΡΑ, ΟΤΕ Η ΕΙΡΗΝΗ κλείει, ο δὲ πόλεμος κατακαίει τὸ αἰσιόφρον πόν του ἔργον, μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ σφαιρωθῶμεν, ἔστω καὶ ἐπ’ ὀλίγον, ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἔπεσαν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, γενναίως ὑπὸ τὰς σημαίας ἀγωνιζόμενοι. Ὁ θάνατός τῶν ἐβύθησεν εἰς πένθος τόσας οἰκογενείας καὶ ὀλόκληρον τὸ ἔθνος. Δὲν γνωρίζομεν τί θὰ κάμῃ ἡ Αὐτ. Κυβέρνησις ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν, καὶ βεβαίως θὰ πράξῃ π. ἄλλ., ἀλλ’ ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία πρέπει νὰ χύσῃ βάλσαμον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν θρηνησάντων καὶ νὰ τιμῇ τὴν ψυχὴν ἐκείνων, τῶν ὁποίων οἱ τάφοι εἶναι κατεσπαρμένοι ἀνά τὰ αἰματοβαφῆ ἔδαφη. Ἐπιβάλλεται βεβαίως νὰ τελέσῃ **μνημόσυνα κοινὰ καὶ ταυτόχρονα** εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας καὶ νὰ δεῖξῃ, ὅτι τιμᾷ καὶ γεραίρει τοὺς ὑπὲρ τῶν τιμῶν πίπτοντας.

ΤΟ ΒΡΑΒΪΟΝ ΝΟΜΠΕΛ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

Τὸ βραβεῖον Νόμπελ διὰ τὴν χημείαν ἀνεμνήθη εἰς τοὺς Γάλλους χημικοὺς Σαρπατέ καὶ Γκρινιάρ, διὰ τὴν φυσικὴν εἰς τὸν Σουηδὸν φυσικὸν Γουσταῖον Δάλεν. Μεταξὺ τῶν ἐργασιῶν, αἱ ὁποῖαι κατέστησαν τὸν σοφὸν τοῦτον ἄξιον τοῦ ἐν λόγῳ βραβείου καὶ τῆς κοινῆς εὐγνωμοσύνης, περιελαμβάνονται ὡς σχετικᾶς πρὸς τὴν ἀστυλῆν. Ὁ Δάλεν διέλυσε τὴν ἀστυλῆν ἐντὸς κεντρικῆς ἐπιπέδου μεθόδου χρησιμοποίησεως τῆς ἀστυλῆνης ἐπιπέδου φωτισμῶν τῶν φάσων καὶ μάλιστα ἐπενοήθη τὸ «ἀνευ φυλάκων» φάρος, ἥτοι φάρος ὁ μὲν ἀνάπτωνται ἅμα τῇ δύσει τοῦ ἡλίου καὶ σβεννυμένους ἅμα τῇ ἀνατολῇ του. Τὸ ἐκπληκτικὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα ἐπέτυχε διὰ μηχανήματος, τὸ ὁποῖον ὁ εφευρέτης του ὠνόμασεν «ἠλιακὴν βαλβίδα» καὶ τοῦ ὁμοίου ἡ ἀρχὴ εἶναι ἡ ἐξῆς: Τὰ κύματα τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας, ἐπιδρῶντα ἐπὶ ἐλαστικῷ διαφράγματι, κἀννοοῦν νὰ στορῶνται εἰς τὴν βαλβίδα, ἥτις κλείει τὸν σωλῆνα, ὅστις διοχετεύει τὴν ἀστυλῆν εἰς τὸν φάρον. Καὶ ὁ φάρος ἐσβέσθη. Ἄλλ’ ὅταν φθάσῃ ἡ νύξ, ἡ βαλβίδα, ἀπαλασσομένη τῆς πίεσεως, ἦν ἐξασκοῦσι τὰ φωτεινὰ κύματα τῆς ἡμέρας, καταλαμβάνει τὴν κανονικὴν τῆς θέαν καὶ ἀφίνει τὴν διόδον εἰς τὴν ἀστυλῆν, ἥτις ἀνάπτει. Ἡ εφεύρεσις αὕτη, ἐκτὸς τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῆς ἀξίας, ἔχει καὶ μεγάλην σημασίαν διὰ τὰ εὐεργετικὰ τῆς ἀποτελέσματα.

Ο ΚΥΩΝ ΤΡΟΦΗ

Ὁ πιστός φίλος τοῦ ἀνθρώπου ἦτο πεπρωμένον νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ καὶ διὰ τῆς σαρκὸς του. Οὕτως ἡ διεύθυνσις τῶν δημοτικῶν σφαγείων τοῦ Βερολίνου συγκατετέθη εἰς τὸ ἀνοίγμα εἰδικῶν σφαγείων τῶν κυνῶν. Αἰτία τοῦ τοιοῦτου μέτρου εἶναι ἡ ἀκρίβεια τοῦ κρέατος ἐν Γερμανίᾳ, ἥτις καὶ ἠνάγκασε τοὺς κατοίκους τοῦ Βερολίνου νὰ καταφύγῃσιν εἰς τοὺς κύνας τῶν. Ἡ κυνοφαγία ἐν τούτοις διὰ τὴν Γερμανίαν δὲν εἶναι νεωτερισμός. Αἱ λαϊκᾶι τάξεις ἀπὸ καιροῦ εἶχον ἐκτιμῆσαι τὸ κυνικὸν κρέας, ἡ γεῦσις τοῦ ὁποίου ἀρέσει ὑπερμέτρως εἰς τοὺς Κινεζοὺς. Καὶ οἱ Γάλλοι ἐπίσης κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων ἔτρωγον κύνας, ἀλλ’ ἐγκατέλειψαν λιαν ἐγκαίρως τὴν τῆς αὐτῆν δίαιταν.

ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΑΕΡΟΣΤΑΤΑ

Γνωρίζετε τὴν ὕπαρξιν τῶν ἀεροστάτων τούτων (ballons sondes), τὰ ὁποῖα, ὀπλισμένα διὰ θερμομέτρων, βαρομέτρων καὶ καταμετρητῶν, ἀνυψοῦνται εἰς ἀπροσπέλαστα στρώματα τοῦ αἰθέρος, κατερχόμενα δὲ κομίζουσιν εἰς τοὺς ἐπιστήμονας πληροφορίας περὶ τῆς συστάσεως, θερμοκρασίας καὶ πίεσεως τῶν στρωμάτων, εἰς τὰ ἀνήλθον. Ἐν τούτῳ ἀερόπλανον κατέκτησε τὸν λήξαντα μῆνα τὴν ἐπίδοσιν, ἀνελθὼν εἰς ὕψος 37,700 μέτρων. Αἱ πληροφορίες τοῦ ἐκόμισεν εἰς τὸ ἀστεροσκοπεῖον τῆς Ραβίε, εἶναι αἱ ἐξῆς: Ἡ μικροτέρα θερμοκρασία, τὴν ὁποίαν συνήντησε, κατήλθεν εἰς 56,9 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδὲν καὶ αὕτη εἰς ὕψος 19,730 μέτρων. Εἰς τὸ μεγαλύτερον ὕψος εὗρε θερμοκρασίαν 51,6 βαθμῶν καὶ ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν 3 mm. Τὸ ἀεροστάτον ἦτο ἐκ καουτσούκ, εἶχε δὲ διάμετρον 1900 χιλιοστομέτρων.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΘΗΣΑΥΡΟΥ ΕΝ ΡΩΣΙΑ

Πρὸ τῶν ἐβδομάδων εἰς ἓν μικρὸν χωρίον τῆς Πολτάβας, ἐν τῇ κεντρικῇ Ρωσίᾳ, δύο νέοι εὗρον θησαυροὺς εἰς ὀλίγων μέτρων βάθος ὑπὸ τὴν γῆν. Ὁ θησαυρὸς αὐτὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ ὄρειας ἀλλογενεῖς ἀρχαίων χρυσοῦν κοσμημάτων, ἥτοι δοχείων, κυπέλων, γυναικείων κοσμημάτων, νομισμάτων, ἰσοσκευῶν καὶ ἀκατεργάστου χρυσοῦ. Κατὰ τὴν σχετικὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Diehl εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιγραφῶν, τὰ ἀντικείμενα ταῦτα

εἶναι χριστιανικῆς τέχνης καὶ ἀνάγονται εἰς τὸν τέταρτον καὶ πέμπτον αἰῶνα, ἐπίσης δ’ εὐρίσκονται καὶ περσικῆς τέχνης. Κανὲν νόμισμα δὲν εὗρέθη μεταγενέστερον τοῦ ἑβδόμου αἰῶνος, τὰ εὗρέθηνα δὲ φέρουσι τὴν εἰκόνα τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου καὶ τοῦ υἱοῦ του (638—641). Εἶναι λοιπὸν πιθανόν, ὅτι ὁ θησαυρὸς αὐτὸς προέρχεται ἀπὸ ἀρχηγῶν τῶν νομάδων, οἵτινες ἐπλανῶντο τότε εἰς τὰς στέππας τῆς Ρωσίας καὶ οἱ ὅποιοι πλειστάκις ἐξυπηρετοῦν τοὺς Πέρσας δημοῦντες τὸ Βυζαντινὸν Κράτος.

ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΙΣ

Ἡ ἀπλοποίησις καὶ ἡ ταχύτης ἐποηλθεν ὀριστικῶς καὶ εἰς τὴν φωτογραφίαν διὰ τῆς αὐτομάτου φωτογραφικῆς μηχανῆς τοῦ Ashton Wolf. Οὗτος κατόρθωσε, τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, νὰ εφεύρῃ συνδυασμὸν τοιοῦτον, ὥστε ἐντὸς 4 λεπτῶν ἡ μηχανὴ του νὰ φωτογραφῇ αὐτομάτως, τὰ ἐπεξεργάζεται τὰς πλάκας, νὰ ἀποτυπώσῃ τὰς ἐκδόσεις ἐπὶ τοῦ χαρτοῦ, νὰ ξηραίνῃ τὰ ἀντικείμενα καὶ νὰ τὰ προσφέρῃ εἰς τὸν πελάτην.

Ὅταν οὗτος ρίψῃ ἐν νόμισμα εἰς τὴν ὀπήν τῆς μηχανῆς, τὸ ρεῦμα ἀρχίζει νὰ λειτουργῇ καὶ ἀνοίξῃ τῆς μηχανῆς προβάλλει διὰ φωτεινῶν γραμμάτων ἢ συστάσεως: «Προσοχή, καθήσατε, στρέψατε τὴν κεφαλὴν δεξιὰ... καὶ μειδιᾶτε» ἀφοῦ γίνῃ τούτο, νέα σύστασις προβάλλει: «Μὴ κινήσθε», μετὰ ταῦτα ἀνοίγει ὁ φακὸς καὶ γίνετα ἡ ἐκθεσις, μετὰ τὴν ὁποίαν τρίτη πανακίς προβάλλει: «Εὐχαριστῶ... Περιμένετε 3 λεπτὰ ἀκόμη». Καὶ πραγματικῶς ἐντὸς ὀλίγιστων λεπτῶν, τῇ συνεργασίᾳ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ὅλα αἱ ἐπεξεργασίαι τῆς πλάκας καὶ τοῦ χαρτοῦ ἐκτελοῦνται καὶ ἐκ τοῦ κάτω μέρους τοῦ μηχανήματος ἐξέρχεται ἡ φωτογραφία. Τὰ ἀποτελέσματα λόγῳ καλαισθησίας εἶναι πολὺ ἱκανοποιητικὰ.

Παρὰ τῇ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΛΟΥΞ»

Γαλατᾶ, ἀπέναντι τοῦ Κοσπερατιβ

θὰ εὗρητε :

- Λάμπας εὐθηνοτάτας καὶ οικονομικωτάτας.
- Γαζιέρας στερεωτάτας καὶ ἀκινδύνους διὰ μαγεῖον.
- Γαζιέρας ἡγγυημένας διὰ θέρμανσιν.
- Μηχανήματα κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἀποτελεσματικώτατα.
- Καὶ τὴν νεωτάτην εφεύρεσιν «Λουξ μάνινο», συνδυάζουσαν τὰς τρεῖς ἀνωτέρας ἰδιότητας καὶ χρησιμεύουσαν διὰ φωτισμὸν, θέρμανσιν καὶ μαγεῖον, εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς.
- Σπεύσατε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ κατάστημα τῆς Ἐταιρείας «Λουξ», διὰ νὰ ἀποθαυμάσητε τὰ νέα δημιουργήματα τῶν Ἐργαστηρίων τῆς.

ΤΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΛΟΥΞ»

ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΝ,

ἔναντι τῆς Διόδου Ὀλύβου.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ — ΤΑΧΥΤΗΣ — ΕΥΘΗΝΙΑ

Τὰ θαυμάσια προϊόντα τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας, τὰ κομψότερα καὶ χρησιμότερα ἀντικείμενα τῆς Ἰαπωνικῆς καλλιτεχνίας, τὰ περίφημα Ἰαπωνικὰ σκεύη, κατάλληλα διὰ κάθε σπιτί, ἐξαιρετὰ διὰ δῶρα, θὰ εὗρητε εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου

ΕΥΡΗ. ΟΛ. ΣΑΝΘΡΑΚΗ

Γαλατᾶ

Μέγα Ἐθνικὸν Χάνιον 4, 5 καὶ 14,

ὅπου πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς συμφερούσας καὶ ἀπολλειοποιήσαντα συναγωνισμὸν.

Τὸ Κατάστημα Σανθράκη, προμηθευόμενον ἀπ’ εὐθείας ἐξ Ἰαπωνίας τὰ εἶδη ταῦτα, δύναται νὰ προμηθεύσῃ **κάθε κατάστημα ἐπαρχιακόν**, τὸ ὁποῖον θὰ ἠθέλε νὰ πλουτισθῇ μετὰ τὸν κλάδον τοῦτον τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας.

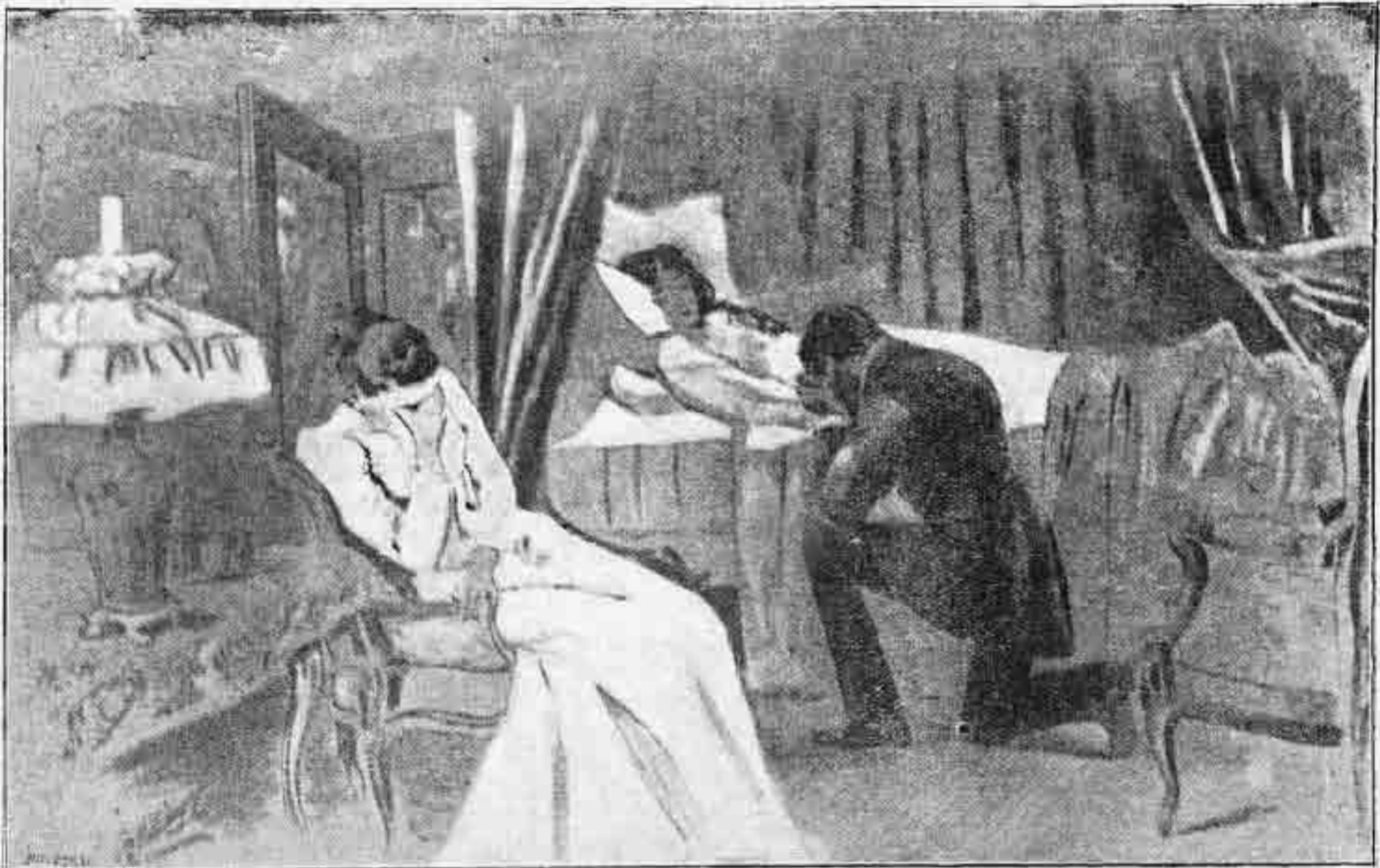

Ἐπὶ εὐρισκόμενα: Βάζα, παραβάν, τραπέζακια, σερβίτσια τῆου καὶ καφέ, ὑφάσματα τοίχων, δίσκοι, ἐθαντάλλ κτλ.

Ζητήσατε ἀπὸ τὸ Γραφεῖον τοῦ «Ἀσ’ Όλα» τὸ

Διατί ἡ Ζωή;

Γρ. 3. (Δεκτὰ καὶ γραμματόσημα).

Η ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

(συνέχεια από σελ. 374 και τέλος).

Τὸ βλέμμα, τὸ ὁποῖον ἡ Μυρτώ ἔβλεπε ἐπ' αὐτοῦ, ἤξιζε, δι' αὐτὸν μόνον, πᾶσαν θυσίαν. Τὸ βλέμμα ἐκεῖνο ἔλεγεν ἀναμφιβόλως πᾶν ὅτι ἐσκέπτετο, πᾶν ὅτι ἠσθάνετο, τούτου ἕνεκα δὲν προσέθεσεν οὐδεμίαν λέξιν.

Ὁ κ. Λώρης ἐπανελάβε τὸν λόγον.

— Γνωρίζεις ὅτι τῶρα πρὸς σέ εἰσπλαγχχνίαν, τρυφερότητα καὶ ἔρωτα, καὶ τὸν ἔρωτα τούτον αἰδὲν θά δυνηθῇ νὰ τὸν μειώσῃ. Πρὸ ὀλίγου ὤμιλες περὶ τοῦ πεπονημένου, ἔλεγες ὅτι «ἀπαργουαίν εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν μοιραία, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ τις». Τὰ μοιραία ταῦτα, οὐδαμῶς ἀποθαρρύνουσι τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες γνωρίζουσι νὰ ἐκτιμῶσι τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν δυστυχίαν, ὡς καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ πράγματα... Ἐπιπροσβλήθη ἀναμφιβόλως σκληρῶς, καὶ ἡ ἔβρις αὐτῆ ἔδωκε καὶ τὴν ἰδικήν μου καρδίαν. Ἡ αὐτὴ βολὴ ἐπλήγωσε καὶ τοὺς δύο... ἄλλὰ ἂν δὲν ἠδυνήθη νὰ περιφροσῆται τὴν εὐδαιμονίαν σου, ἠδυνήθη νὰ σέ ἐκδικηθῶ. Ὁ ἔβριος σε δὲν ἀπαργαίει πλέον, ἐφόνευσεν τὸν Ἄσπερ.

Ἡ εἰδήσις αὐτῆ, ἡ τοσοῦτον ἀνέλπιστος, ὅσον καὶ σοβαρά, ἐπροξένησεν εἰς τὴν Μυρτῶ ἐκπληξιν, ἣν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποκρύψῃ.

— Τὸν ἐφονεύσατε;... καὶ τώρα ἂν τὸν συναντήσω εἰς τὸν ἄλλον κόσμον! εἶπε μὲ ὕψος πεφοβισμένης δρακῶδος.

— Θὰ εἶμαι μαζί σου, εἶπεν ὁ Λώρης μὲ φωνὴν ἐμπνεύσαν θάρρους, καὶ θὰ σέ ὑπερασπίσω κάλλιον ἐκεῖ ἢ ἐδῶ. Ἀλλὰ δίωξε τὰς μαρὰς ταύτας σκέψεις, καὶ ἤδη, ὅτε οὐδεὶς μεταξύ μας μισολαβεῖ, μὴ σκέπτεσαι οὐδὲν ἄλλο, ἢ πῶς θὰ ζήσωμεν εὐτυχεῖς.

— Ὡ! Τὸ ἠρόχον, πλὴν ἀλλοίμονον, ἀγαπημένε μου φίλε! δὲν ἔμεινε πλέον καιρὸς!

Ἡ γένη ὀλίγον ὅπως πλησιάζει περισσότερο ἐκεῖνον καὶ τὸν βλέπει καλλίτερον. Ἡ προσπάθεια, ἣν κατέβαλε πρὸς τοῦτο, τὴν ἐξήνευξε καὶ ἐπανεπέσεν ἐπὶ τῶν προσκεφαλαίων, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἀποσύρῃ τοὺς βραχίονας, οἷς εἶχε σφίξει περὶ τοῦ τραχήλου ἐκεῖνον, ὡς εἰ ἐπεθύμει ὅπως οὐδὲν πλέον τοὺς χωρίσῃ. Ἦτο ὑπερμέτρως ἀδύνατος. Βαρὺς ὄγκος ἔπιεζε τὸ στήθος της, ἀνέπνευε δυσκόλως.

Ὁ κ. Λώρης προσεπάθησε νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ καὶ νὰ τὴ ἐμπνεύσῃ ἐλπίδας, ἐπιδοπιλεύων εἰς αὐτὴν τὰς μεγαλειτέρας ἐνδείξεις τῆς τρυφερότερης ἀγάπης. Παρατήρησεν ὅμως, ὅτι αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ ἦσαν μάταιαι. Ἡ προφανὴς μεταλλαγὴ τῶν χαρακτηριστικῶν ἐμαρτύρει περὶ τῆς μεγάλης καταστροφῆς τῆς νόσου. Τὸ ἀτυχὲς πλῆγμα ὑπέφερε πολύ, καὶ εἶχε πλέον θραυσθῆ τὸ νῆμα τῆς ζωῆς του. Ἡ Μυρτῶ τὸ ἠνόησε τὴν στιγμὴν ἐκείνην κάλλιον πάσης ἄλλης στιγμῆς. Τὴν μοιραίαν ἐκείνην στιγμὴν ἐγνωρίζε σαφῶς τὸ τί ἐν αὐτῇ συνέβαινε, ἐγνωρίζεν ὅτι ἐπίκειται τὸ τέλος τοῦ βίου αὐτῆς.

— Ἄ! φίλε μου, ἀγαπημένε μου, γλυκὲ μου φίλε! ἐπιθυροῦσε μὲ μίαν φωνὴν ἀδύνατον ὡς πνοὴν... Ἐπιθυροῦσα τόσον νὰ ζήσω... καὶ ἀποθνήσκω! Ὑγίαινε, πάρε τὴν ψυχὴν μου, ἦτο πάντοτε ἰδική σου. Ἐκίρην ὅπως τὸν φιλήσῃ, ἀλλὰ τὰ χεῖλη της δὲν τοῦ ἔδωσαν τὴν τελευταίαν κατὴν θυσίαν.

Ἀπέθανεν.

Ὁ Λώρης ἔρριπεν ἰσχυρὰν φωνὴν καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τῆς καρδίας ἐκείνης, ἥτις δὲν ἐκτύπη πλέον.

Ἡ κ. Νεβῆς, ἀναμένουσα ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὸ μοιραῖον τέλος, ἐπεριμένεν εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον. Μόλις ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ κ. Λώρη, προσέδραμεν, εὗρε δ' αὐτὸν κρατοῦντα εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ τὸ ἀπικνου σώμα τῆς ἀνεχοῦς Μυρτοῦς.

— Ἔσο ἀνὴρ! τῷ εἶπεν, εἶσθε δυστυχῆς, τὸ γνωρίζω ἐγὼ κάλλιον παντὸς ἄλλου... Ἀλλ' ἂν τὸ πᾶν ἐτελείωσε δι' αὐτὴν, εἰς ὑμᾶς ὑπολείπεται εἰς ἡ ἐκπλήρωσις ἱερηλοτάτων καθηκόντων.

Βέβαιος ὅτι τὰ δάκρυά του δὲν θά τὴν ἐπανεφέρουν εἰς τὴν ζωὴν, ἀφήκε τὴν ἀγκάλην τῆς Μυρτοῦς καὶ ἐκάθισεν παρὰ τοὺς πόδας τῆς κλίνης, μὴ δυνάμενος νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυά του καὶ τοὺς λυγμούς.

Βοηθουμένη ὑπὸ τοῦ μεγάλου αὐτῆς θάρρους καὶ τῆς πρὸς τὴν μεταστάσιν ἀγάπης, ἡ κ. Νεβῆς ἐπεμελήθη τῆς νεκρικῆς αὐτῆς κομμώσεως, ἐπιθυμοῦσα ὅπως ἡ φίλη της μετὰ σελαγιζούσης καλλονῆς εἰσελθῆ εἰς τὰ μέληθρα τῆς αἰωνιότητος. Ἐπλεξε τῆς μακροῦς αὐτῆς πλοκάμους, συμπλέκουσα μετ' αὐτῶν καὶ λευκὰ ρόδα καὶ ἔσταίρωσε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους της, στήνους οἱ παλμοί, οἱ τοσοῦτον ἰσχυροὶ πρὸ τινων μόλις στιγμῶν, ἔσταμάτησαν ἤδη διὰ παντός. Καὶ δεικνύουσα αὐτὴν εἰς τὸν θρηνοῦντα Λώρην:

— Ἦτο τοσοῦτον ἰσχυραία, ὥστε ἡ γῆ ἦτο ἀναξία αὐτῆς. Ὅσον δι' ὑμᾶς, γνωρίζω καλῶς ὅτι δὲν δύναμαι νὰ σὺς παρηγορήσω, διότι οὐδέποτε πλέον θά ἐπανεῴρητε ὅτι ἐχάσατε. Ραντίσατε αὐτὴν διὰ τῶν δακρύων σας καὶ δώσατέ τὴν τὸ πανύστατον φίλημα τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ καὶ τῆς εἰρήνης.

Προσεκόλλησε τὰ χεῖλη του ἐπὶ τὸν ψυχρὸν χειλῶν τῆς Μυρτοῦς καὶ ἔμεινε ἐκεῖ ἀκίνητος.

+

— Καὶ ἤδη ἄς κλαύσωμεν καὶ αὐτὸν, εἶπε καθ' ἑαυτὴν ἡ κ. Νεβῆς κατὰ τὴν ἐκ τοῦ νοσοκομείου ἐπιστροφὴν της, παρατηροῦσα τὸν κ. Λώρη.

Εἶχε δίκαιον. Ὁ θάνατος αὐτὸς ἐφόνευσεν πᾶσαν χαρὰν τῆς ζωῆς του. Ἡ πληγὴ του ἦτο ἀθεράπευτος. Ἦτο καταδικασμένος τὸντέπθεν νὰ φέρῃ μετ' ἑαυτοῦ τὴν εἰκόνα ἐκείνης, ἥτις ἀπέθανεν διὰ τὸν ἄπειρον πρὸς αὐτὸν ἔρωτά της.

Πολλὰ μεταξύ τῶν εὐγενῶν ἐκείνων γυναικῶν, εἰς ἃς ἡ ἀγάπη γεννάται οὐ μόνον ἐκ τοῦ ἔρωτος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς θλίψεως, προσεπάθησαν νὰ τὸν παρηγορήσουν.

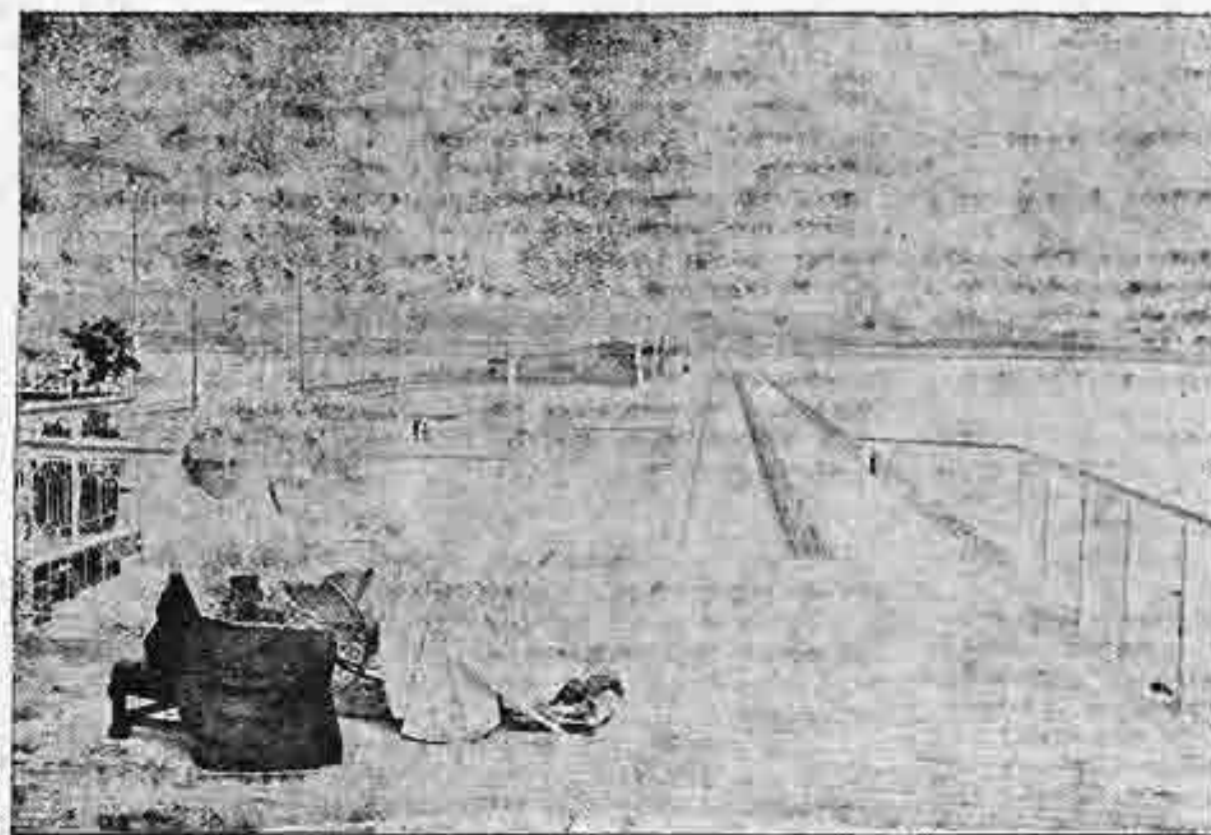
Δὲν ἐδέχθη καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του ἦτο ἀτέρωμον θλίψις.

— Τὸ πᾶν ἐτελείωσε δὲ ἐμὲ, ἔλεγεν ἐῖς ἑαυτὸν. Ἡ καρδία μου εἶναι τάφος, οὐδὲν οὐδεὶς θά δυνηθῇ νὰ ἐγείρῃ τὸν λίθον.

LOUIS ENAULT

Ο βασιλεύς της Ρουμανίας ΚΑΡΟΛΟΣ δ Α΄.

Η βασίλισσα της Ρουμανίας ΕΛΙΣΑΒΕΤ΄.

Από την εν Λονδίνο συνδιάσκεψιν των πρεσβευτών.

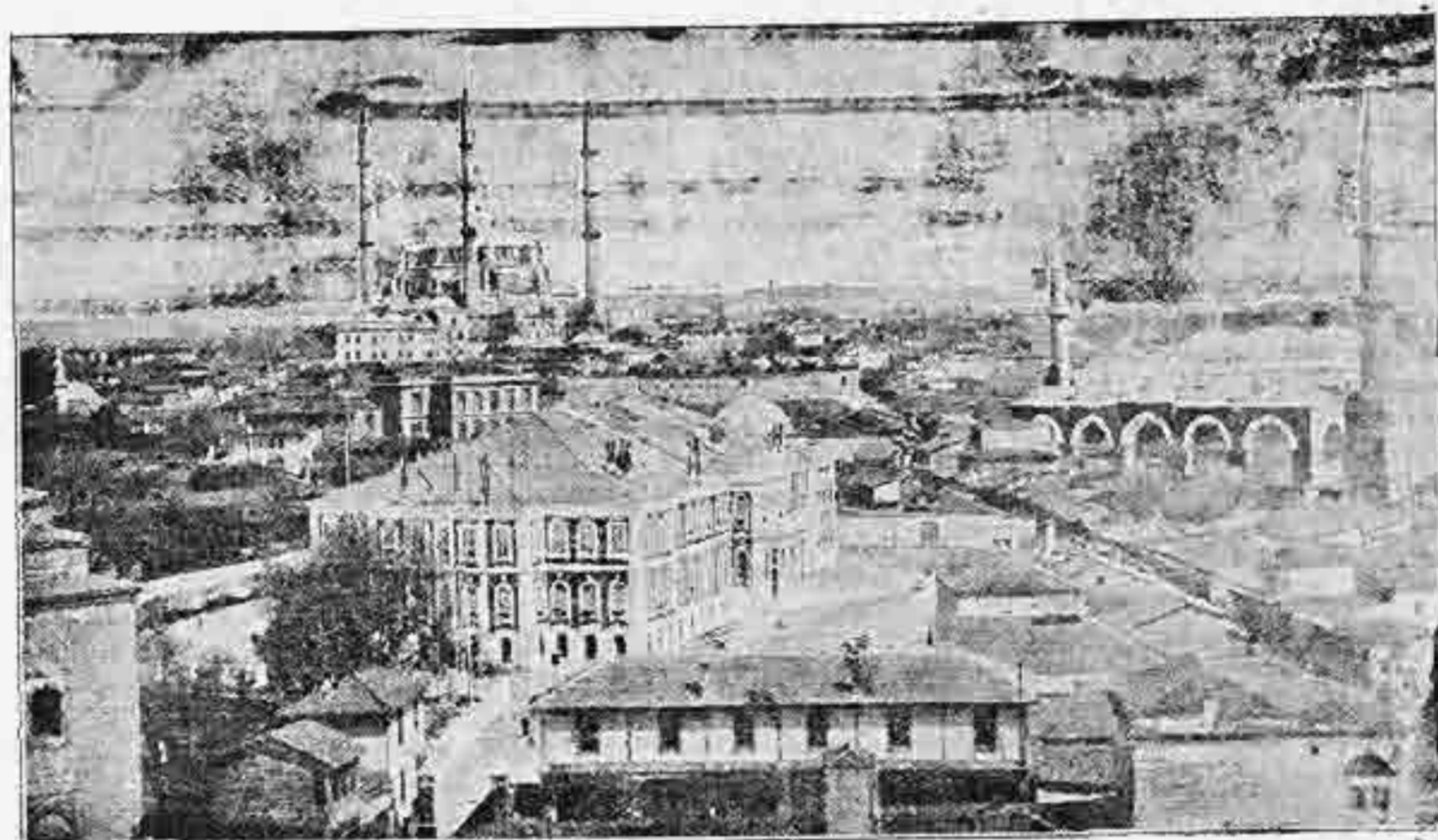
Ο κ. ΚΑΜΠΩΝ πρεσβευτής της Γαλλίας.

Ο Μαρκήσιος ΙΜΠΕΡΙΑΛΙ πρεσβευτής της Ιταλίας.

Αρμενικά φιλολογικά και καλλιτεχνικά σήματα, τα οποία κατοικήθησαν ως επίσημα.

Η περιλάλητος Αδριανούπολις.

Τελετή εν Τριπολίτιδι.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Ο ΣΤΑΘΜΟΣ

— Όχι! λέγει η κυρία Δελή με ξηρόν τρόπον εις την μικροτέραν θυγατέρα της, δέν θά καταβώ! Ξεύρεις πολὺ καλά, ὅτι δέν καταβαίνω εἰς τοὺς σταθμούς.

Ἡ Χρηστίνα ἐπέκειτο ἀκόμη εἰς τὴν βαθμίδα τοῦ βαγονίου καὶ ἐστράφη πρὸς τὴν μεγαλειτέραν τῆς ἀδελφὴν:

— Σὺ, Μαρία;

— Όχι, ἀπήντησε.

— Καλὰ λοιπόν, καταβαίνω μόνη μου διψῶ, θά πάγω νά πῶ μιὰ λεμονάδα.

¶

Ἡ κυρία Δελή, ὅταν εἶδε τὴν κόρην τῆς ν' ἀπομακρύνεται, ἠθέλησε νά τὴν συστήσῃ νά ἐπιστρέψῃ γρήγορα, ἀφοῦ τὸ τραῖνο θά ἐφευγε μετὰ τρία λεπτά, ἀλλ' ἡ φωνὴ τῆς ἐξῆλθε βραχνή ἀπὸ τὸν λάρυγγα καὶ ἡ Χρηστίνα, ἡ ὁποία ἀπεμακρύνθη ἀμέσως, δέν ἤκουσε τίποτε. Μετὰ παρέλευσιν δύο λεπτῶν ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ ὁδηγοῦ:

— Κύριοι καὶ κυρίαί, εἰς τὰς θέσεις σας!

Ταῦτοχρόνως καὶ ὁ θόρυβος τῶν κλειόμενων θυρίδων.

Ἡ θυρὶς τοῦ βαγονίου τῆς ἐκλείσθη, χωρὶς νά ἐμβῇ ἡ Χρηστίνα εἰς αὐτό.

Ἡ κυρία Δελή ἀπὸ τὸ παράθυρον ἤρχισε νά φωνάζῃ:

— Χρηστίνα! Χρηστίνα!

Ἄλλ' ἡ νέα δέν ἐφαίνετο, καὶ ὁ σιδηρόδρομος, ἐν κινήσει πλέον, ἀφινεν ὀπισθὲν τοῦ καὶ σταθμὸν καὶ καφενεῖον.

Ἡ μητέρα κατέπεσεν ἀδρανῆς ἐπὶ τῆς ἔδρας τῆς ἡ μεγαλειτέρα τῆς κόρη τὴν παρηγόρει:

— Μὲ τὸ δεύτερον τραῖνο θά ἐπιστρέψῃ, μητέρα, μὴ λυπεῖσαι.

Ἄλλ' ἡ κυρία Δελή δέν ἠθέλει νά παρηγορηθῇ.

— Σκέπτεσαι, σὰν παιδί, Μαρία, ἐπανελαμβάνειν.

Ἡ κυρία Δελή, χήρα ἀπὸ ἐπταστίας μὲ δύο θυγατέρας, τὴν Μαρίαν, εἰκοσιῆς ἐτῶν, καὶ τὴν Χρηστίαν, εἰκοσιτριῶν, εὗρισκετο ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν ὀκληρὰν θέσιν μητρὸς, ἡ ὁποία θέτει ὅλα τὰ μέσα διὰ νά εὖρῃ διὰ τὰς θυγατέρας τῆς γαμβροῦς, αἱ ὁποῖαι νά ἐξασφαλίσουν τὸ μέλλον των καὶ τὸν ὑπολειπόμενον βίον τῆς μητρὸς των.

Πρὸς τοῦτο δέν παρέλειπεν οὐδὲν μέσον. Συστάσεις, σιναναστροφαί, χοροί, ταξίδια, κονσέρτα, ἐπισκέψεις, ὅλα αὐτὰ ἐτίθεντο εἰς ἐνέργειαν χάριν τοῦ ποθημένου, τὸ ὁποῖον ὁμως αἰωνίως ἐξέφευγεν.

Οἱ γαμβροὶ δέν ἐφαίνοντο, καὶ τὴν στιγμήν, ποῦ ἤρχισαν νά σχηματίζονται αἱ ἐλπίδες, τότε ἀκριβῶς καὶ διελύοντο. Ἡ κυρία Δελή ἦτο ἀπαρηγόρητος. Τὰ κορίτσια δέν ὁμοιάζουν τὸ κρασί: ὅσῳ παλιόνουν, δέν γίνονται περιζήτητα.

Ἄλλὰ πρὸ τῆς στενοχωρίας, τὴν ὁποῖαν ἐδοκίμαζε τώρα, εἶχε λησμονήσει τὸν πόνον τῆς.

— Τί ν' ἀπέγινεν ἡ Χρηστίνα; ἀρά γε θά εἰμποροῦσε νά εὖρῃ τὸ ἐπόμενον τραῖνο; ἀρά γε θά τηλεγραφήσῃ εἰς τὸν ἐπόμενον σταθμὸν;

— Πολὺ πιθανόν, συνεπέραναν ἡ Μαρία.

Ἄρα ἐφθασαν εἰς τὸν ἐπόμενον σταθμὸν, ἠρώτησαν τὸν σταθμάρχην. Οὐδὲν ὁμως τηλεγράφημα εἶχε φθάσει διὰ τὴν κυρίαν Δελή.

— Ἴσως μὰς ἐτηλεγράφησε σίτι, ἐσκέφθη ἡ Μαρία.

— Πολὺ πιθανόν, συνεπλήρωσεν ἡ μητέρα τῆς.

Δι' αὐτό, ὅταν ἐφθασαν εἰς τὴν πόλιν, ἀνέβησαν εἰς ἕν ἀμάξι, ἔδωσαν τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας των καὶ εἶπαν εἰς τὸν ἀμαξῆν:

— Θά ἔχῃς ἕνα καλὸ πουρμπουάρ, ἀν μὰς πᾶς μιὰ ὥρα πρὸ γρήγορα.

Καὶ ἐφθασαν ὄντως πολὺ γρήγορα, ἀλλὰ διὰ νά μάθωσι τὴν πικρὰν ἀλήθειαν, ὅτι οὐδὲν τηλεγράφημα ταῖς ἐφθασεν.

¶

Ἡ κυρία Δελή δέν ἐγνώριζε τί νά ὑποθέσῃ. Τὸ βράδυ ἐκεῖνο ἔμεινε νηστική καὶ ὀλην τὴν νύκτα δέν ἐκλείσσε μάτι.

Τὸ δεύτερον τραῖνο εἶχε φθάσει χωρὶς νά φέρῃ τὴν Χρηστίαν.

— ὦ! τὸ κακὸ κορίτσι, κατὶ θά ἐπαθε μὲ τὴν ἀπρονοησίαν του, συνεπέραναν ἡ μητέρα.

Ἐπλησίαζε τὸ μεσημέρι καὶ κάμμία εἶδης. Δύο καὶ τρία τραῖνα εἶχον ἔλθει, χωρὶς νά φέρουν τὴν Χρηστίαν ἢ κάμμίαν εἶδης. Ἡ ὑπηρετρία ἐτοίμαζε τὸ τραπέζι διὰ

τὰ δύο πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δέν εἶχον τὴν διάθεσιν νά φάγωσι τίποτε, ὅτε ἡ θύρα ἀνοίγεται.

— Κυρία, ἕνας κύριος ζητεῖ νά σᾶς ὁμιλήσῃ.

— Κάποιαν δυσάρεστον εἶδηςιν θά μοῦ φέρῃ, ἐσκέφθη ἡ κυρία Δελή.

— Θέλεις, μητέρα, νά τὸν ἴδω ἐγώ; ἠρώτησεν ἡ Μαρία.

— Όχι, ἀφες με μόνην.

Ὁ ξένος ἐβῆκεν ἡσυχῶς, συνεσταλμένος καὶ ὅταν ἤρχισε νά ὁμιλῇ, κατέβαλλε πολλὰς προσπάθειάς νά μὴ κωκινίσῃ. Εἶπε πολλά,

μὲ μεγάλην συστολὴν καὶ μετριοφροσύνην διὰ τὸν ἐπιτόν του, ὁμίλησεν ἀρετὰ μὲ μεγάλην ἐνθουσιασμόν διὰ τὴν Χρηστίαν,

τὴν ὁποῖαν συνήνησεν εἰς τὸν σταθμὸν καὶ ἠγάπησε παραφόρως, ὅταν τὴν εἶδε νά κλαίῃ, διότι ἔχασε τὸ τραῖνο, τέλος δὲ κατέληξεν ἐκεῖ, ὅθεν ὄφειλεν ἴσως ν' ἀρχίσῃ: ἐζήτησε τὴν χεῖρα τῆς Χρηστίνης ἀπὸ τὴν μητέρα τῆς.

— Καὶ ἡ Χρηστίνα ποῦ εἶναι; ἠρώτησεν ἡ κυρία Δελή τὸν νέον.

— Εἰς τὴν εἰσοδὸν, περιμένει τὴν συγκατάθεσιν τῆς μητρὸς τῆς...

¶

Τὸ μεσημέρι ἐκεῖνο ἡ ὑπηρετρία διατάχθη νά στρώσῃ τραπέζι διὰ τέσσαρας συνδυατημόνας.

Θά ἐτρωγον τὸ πρῶτον οἰκογενειακὸν γεῦμα τῶν ἀραβίων τῆς Χρηστίνης, ἡ ὁποία, διότι ἔχασε τὸ τραῖνο, ἐντὸς τριῶν λεπτῶν εἶρε τὸν ἄνδρα, ὅστις θά τὴν ἔκαμινεν εὐτυχῇ.

(Albert Boissière).

ΕΥΔΩΡΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ

ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ καὶ ΕΠΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙ

ΟΥΑΤ ΣΤΑΡ ΛΑΪΝ καὶ ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΛΑΪΝ

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ — ΝΕΑ-ΥΟΡΚΗ

9 ΗΜΕΡΑΙ

Τὰ μεγαλειτέρα καὶ ἀνετώτερα ἀτμόπλοια

s/s ΟΛΥΜΠΙΚΟΣ 45324 τόννων

Τακτικαὶ ἀναχωρήσεις:

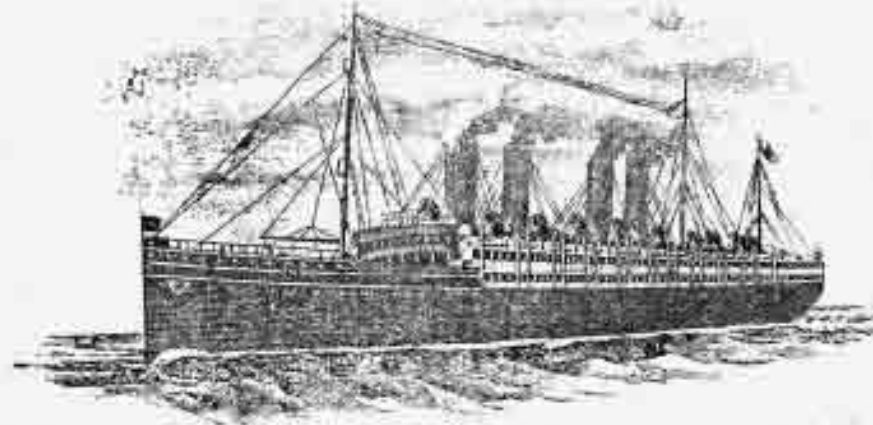
δὲς τῆς ἐβδομάδος

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΣΤΡΑΣ

Γαλατῶ, Καρὰ-Μουσταφᾶ, 60.

Προσοχὴ! Τὸ μόνον Πρακτορεῖον ὅπου ἔχει καταθέσει φρ. 10.000 πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ ἠσυχίαν τῶν μεταναστῶν.

Δέν προτιθέμεθα βεβαίως νά διαφημίσωμεν τὰς παγκοσμίως γνωστὰς Ὑπερωκεανεῖους Ἐταιρίας «Ὑάτ Στάρ Λαῖν» καὶ «Ἀμερικὰν Λαῖν», γνωσθῶν τοῖς πᾶσι τυγχάνει, ὅτι αἱ ἀνω Ἐταιρίαι εἶναι αἱ ἔχουσαι τὰ μεγαλειτέρα καὶ ἀνετώτερα ἀτμόπλοια τῆς ἡμετέρας, ὡς τῶν «ΟΛΥΜΠΙΚΟΝ», 45 324 τόννων, καὶ τὴν ταχύτεαν συγκοινωνίαν οὐχ ἦττον, συνιστῶντες αὐτάς, φρονούμεν, ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν τοὺς πολλοὺς πληθεῖς ἐν ταῖς ἐπαρχαῖς ἀναγνώστους μας, οἵτινες προτίθενται νά μεταναστεύσωσιν, ἵνα μὴ πέσωσι θύματα καὶ ὑποφέρωσι τὰ κίνδυνα ἕως ὅτου φθάσωσιν εἰς Ἀμερικήν.

ΣΕΛΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ

***Αγαπηταί μοι,**

Συναντώ πολλάκις κορίτσια, τα όποια μόνον ανοίξεις αριθμούν εις την ηλικίαν των, και συχνότερον ακόμη εγγάμους κυρίας, να είναι βυθισμένα εις μίαν βαθειάν μελαγχολίαν, αρκετά ανεξήγητον διά κάθε εξέτασίν.

— Τι έχεις; ηρώτησα μίαν μικράν φίλην μου, η όποια είχε την στιγμήν εκείνην ύψος πολύ σκυθρωπότερον από το ύψος των θρηνηδών της Σαρκοφάγου.

— Και εγώ δεν ξέρω, μου απήντησε. Πολλάς φορές ήται, χωρίς να το θέλω, μελαγχολώ.

Γνωρίζω καλά τον βίον του κοριτσιού αυτού, ώστε η μελαγχολία του να μη μου διδη το ενδόσιμον να πιστεύσω άλλας άφορμάς. ‘Αλλ’ ακριβώς αυτή η βεβαιότης με λυπεί περισσότερο, διότι διαπιστώνω, ότι η μελαγχολία αυτή, που βλέπω εις πολλές όμιλήκους της, έχει την άφορμήν της εις μίαν ψυχικήν εξασθένεισιν, αν δεν όφείλεται εις όργανικήν άνωμαλίαν.

Δεν έχω να είπω πολλά λόγια εις τας δυστυχείς αυτάς υπάρξεις και μη διατάσσετε και σεις να ταις τα επαναλάβετε όταν τας συναντήσετε. Ειπήτε τας, ότι πολλάκις η αίτια της μελαγχολίας των άνήκει εις τον τρόπον της ζωής των. ‘Ο βίος ό καθεστικός, η άργια, η ματαιοδοξία, είναι η πρώτη αίτια. ‘Ας ζητήσουν την κίνησιν, την εργασίαν, το φώς, τον ήλιον, Αυτά θα ταις δώσωσιν εις το αίμα τα κόκκινα αίμοσφαιρία και εις την ψυχήν την δύναμιν, πράγματα, τα όποια δεν διδουν τα ψιμύθια και οι παθολογικοί μερβασμοί. Ειπήτε τας ακόμη, ότι κάθε πράγμα, κάθε γεγονός, δεν δύναται να

είναι κακόν η καλόν, ει μη εκ του τρόπου, με τον όποιον το βλέπει κανείς. Λοιπόν, αφού και το θλιβερότερον πράγμα έχει την φαιδράν του ήσαν, διατί να ζητώμεν την θλιβεράν και εις τα φαιδρότερα, και διατί να αφινάμεθα ήρμαιον άρφιθολιών και άνησυχιών άδικαιολογήτων; ‘Υπήρξαν φαιδροί συγγραφείς, οι όποιοι έκαμον χαριτωμένα έργα, φαιδρότατα και πεταχτά, εμπνευσμένα από το κρεβάτι της άσθενείας των; διατί σεις να τονίζετε θρήνους, τούς όποιους δεν δικαιολογεί η θέσις σας;

Κάποιος έγραφε: Κλαίουν όσοι δεν εγνωρίσαν την αληθή δυστυχίαν.

Και δεν είναι ψεύδος. ‘Αφήσατε μίαν στιγμήν τον εαυτον σας και κντάξατε την πρώτην τυχούσαν, εκτιμήσατε την καλάς κατόπιν επιστρέψατε εις την έρευναν του εαυτου σας. ‘Αμέσως έθεραπεύθητε. Η μελαγχολία σας έπέρασε και ψιθυρίζετε σεις η ίδια ευχαριστημένη:

— Δόξα τω Θεώ, δεν έχω λόγους να παραπονούμαι.

Δεν είναι έτσι;

Με πολλά φίλά.

**Αθηναίς Ρ...*

1. — Κοστούμα από σκούρο βελούδο, γαρνιρισμένο με ακριβή ή ζακέττα φρέσ φρενς σφίγγεται με ζώνην βερνί.

2. — Κοστούμα γαϊόρ από βελούδο με λαϊν γκολ, γαρνιρισμένο από ρινάο μαύρο; τον από βελούδο κόκκινο βαθύ.

ΟΦΡΥΣ ΚΑΙ ΒΛΕΦΑΡΙΔΕΣ

‘Αλλοτε πολύ όλίγον έπρόσεχον διά την διατήρησιν των δύο τούτων στοιχείων της ύφαιότητος. Σήμερον ένδιατρίβουν πολύ και πρέπει.

Η πρώτη φροντίς, που πρέπει να λαμβανώμεν δι’ αυτά, είναι να τ’ απαλλάσωμεν από την πούδραν, με την όποιαν καλύπτομεν το πρόσωπον. Βουρτσαρίζετε τας όφρυς σας από το μέρος της ρινός προς τα έξω και πλύνετε τας με νερό, εις το όποιον βάλετε όλίγην γλυκερίνην. Μίγμα από κολώνιαν, ράμιον και ριτσινόλαδον συντελεί εις αύξησιν και διατήρησιν των όφρυν και βλεφαρίδων.

‘Αλλιά δεν ειμπορεί τις να έχη καλάς βλεφαρίδας, αν δεν έχη υγιή βλέφαρα; δι’ αυτό πρέπει να τα πλύνωμεν με έγχυμα ψυχρόν κοίνων η χαραινίλων με ανυλογίαν πέντε κεφαλών του άνθους εις έν κόπελλον θραστού νερού. ‘Επίσης και το τέιον είναι έν χρήσει.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

ΠΡΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΝ ΚΗΛΙΔΩΝ

Εύρίσκονται συνήθως σάπωνες και μίγματα διάφορα, έτοιμα προς καθαρισμόν των κηλίδων των φορεμάτων, έπειδή δε δεν δύναμεθα να γνωρίζωμεν την σύστασιν των, σως συνιστώμεν τας έπομένας συνταγάς:

Essence de térébenthine	26 gr.
Alcool 40°	31 gr.
Ether sulfurique	31 gr.

Κλείσατε καλά το φιαλίδιον, εις το όποιον εθέσατε τα υγρά ταύτα, ανακατώνετε δε το περιεχόμενον προσού το μεταχειρισθήτε. Το ύφασμα, το όπδιον θα καθαρίσετε, στρώσετε επί πολυδιπλωμένου πανιού, τρίψατε δε με λεπτόν ύφασμα, βρεγμένον εις την άνωτέρω διάλυσιν, την κηλίδα. ‘Αν αυτη είναι παλαιά, θερμάνετε το ύφασμα.

‘Ετέρα συνταγή:

‘Αναμίξτε ίσα μέρη αιθέρος, άμονιάς και αλκοόλ, έπιτα θέσατε επί της κηλίδος τεμάχιον άπορροφητικού χάρτου (στουκόχαρτο), το όποιον βρέχετε προηγουμένως με σπόγγον βουτημένον εις νερό. Βρέξτε κατόπιν με το μίγμα και τρίψατε την κηλίδα. ‘Εντός όλίγων δευτερολέπτων η κηλίς θα έχη άπαλειφθή, άπορροφηθείσα υπό του σπόγγου και του χάρτου.

ΙΑΝΘΗ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΑΣΠΑΣΜΟΝ

‘Ως φαίνεται την περίφημη πολε.

Γιατί, αφού της ζήτησα φίλα,

— Είμαι νεκρά για σένα, ποτέ με θύμην.

— Είσα νεκρά Ι Λιούτον; τον τελευταίον άσπασμόν.

Γ. Κ. ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ

- ‘Ενοχλεισθε από βήχα;
- Πάσχετε από χρονίαν βρογχίτιδα;
- Φοβείσθε την χολέραν;
- Θέλετε την πλήρη άντισηψίαν του στόματός σας;

— Πάρετε τα

ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ ΠΑΣΤΙΛΙΑ GUYOT.

Μοναδικά δι’ όλας τας άνωτέρω περιπτώσεις: άρωματίζουν το στόμα και τονόνουν το στήθος.

Εύρίσκονται εις τα έξής φαρμακεία: Μ. Σωφρονιάδου, Γαλατά, Γιοργαντζιλάρ, 85; ‘Ιωάν. Καραγιαννίδου, έν Πέραν, παρά το Τούνελ· Π. ‘Απέργη, Γαλατά και Bazar Ruase, δίοδος ‘Εκκλ. Παναγίας, Πέραν.

Γενικοί άντιπρόσωποι και άποθηκάριοι

Γ. ‘Αναστασιάδης και Σα

Cité Francaise.

‘Εκαστον πολυτελές κούπον, περιέχον 300 παστίλια, τιμάται γρ. 7.

ΕΦΘΗΜΕΡΟΝ

Η τελευταία ναυμαχία του τουρκικού και ελληνικού στόλου θά μείνη ιστορική, διά μόνον τὸν λόγον, ὅτι ἐρρίφθησαν ἐκατέρωθεν δακτύλοι οὐρίδες ἀνευ ἀποτελέσματος. Τὰ τουρκικὰ φύλλα γράφουν: «Ὁ στόλος μας ἔμεινε ἀνέπαφος». Τὰ ἀθηναϊκὰ φύλλα γράφουν ἐπίσης ὡς ἐκ συνθήματος: «Ἀνέπαφος ἔμεινε ὁ στόλος μας».

Ἐνὰς παλληκαρῶς ἀπήγαγεν εἰς τὸ Ἀἶναλη-τσοπέ ἓνα κορίτσι. Μετὰ μίαν ἑβδομάδα τὸ κορίτσι ἐπιστρέφει εἰς τοὺς γονεῖς του.

— Ἀνέπαφο εἶνε τὸ κορίτσι μας, λέγει ἡ μητέρα τοῦ ἀνδρός της.

Καὶ ὁ πατέρας, σείων τὴν κεφαλὴν: — Μὴ δὲ νάτανε τουρκοελληνικὸς στόλος!

Καὶ ὁ Ἀβέρωφ; Αὐτός, μάτια μου, μετεβλήθη εἰς Ἀνταῖον τῆς μυθολογίας. Ἐκεῖ ποῦ πέφτει, τὸν βλέπεις καὶ σηκώνεται. Κατὰ τὴν προτελευταίαν ναυμαχίαν — κατὰ τὰ τουρκικὰ φύλλα — εἶχε κλίσει πρὸς τ' ἀριστερά· κατὰ τὴν τελευταίαν ναυμαχίαν εἶχε μεγάλην κλίσει πρὸς τὰ δεξιὰ.

— Ἡ Μαρίκα μας, ἀντρα μου, ἔχει μεγάλην κλίσει πρὸς τὸ παλληκαρι τοῦ δεξιοῦ σπιτιοῦ.

Μετὰ μίαν ἑβδομάδα:

— Ἡ Μαρίκα μας, ἀντρα μου, οἶν νὰ μὲ φαίνεται, πῶς ἔχει μεγάλην κλίσει πρὸς τὸν νέον τοῦ ἀριστεροῦ μας σπιτιοῦ.

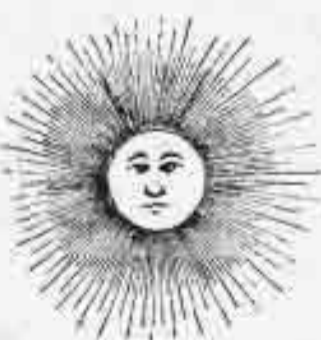
— Ἀβέρωφ μ' ἔγινε κ' αὐτὴ;

Εἶδατε νὰ μαλώνουν δύο γυναῖκες εἰς τὸ Πουλπούλ-δερε; Ἀρχίζουν μὲ φωνάς, μὲ ὄβριες καὶ ζατόπιον πιάνονται μαλλὶ μὲ μαλλί. Χωρίζονται ἔπειτα, κάθε μιά μπαίνει στὸ σπιτί της. Ὁ θόρυβος καταπαδαί. Ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν δύο γυναικῶν οὔτε τρίχα ἔλλειψε. Καὶ οἱ δύο στόλοι, ἀφ' ἑαυτῶν τὰ ψαλαν στὰ καλά ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου, ἀφ' ἄλληλοκυκλήθησαν στὰ γερὰ, γύρισε σὲ λίγο ὁ καθένας στὴ μεριά του καὶ οἱ δύο εἶνε καλά... καὶ ἡμεῖς καλλίτερα.

Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς τῆς Ἠπείρου δι' ὅσα κακὰ ἔπαθε, πρὸς παραμυθίαν, τὴν Παραμυθίαν ἀπεφάσισε νὰ καταλάβῃ.

— Παραμυθία! τηλεγραφεῖ τὸ Ὀθωμανικὸν Πρακτορεῖον.

Εἶχομεν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ τὴν Μεγάλην Ἐθνοσυνέλευσιν. Μεγὰλη λέγεται

"ΣΟΥΝ"

ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ
Ἰδρυθ. ἐν Λονδίῳ τὸ 1710.
Ἐγκατεστημένη ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ 1858.
ΚΕΦΑΛΑΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡ. 1908
ΛΙΡ. ΣΤΕΡΛ. 2,883,517

Ἡ ἔταιρεια «Σούν», ἐγκαταστηθεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ 55 εἰδῶν, εἶναι ἡ ἀρχαιοτέρα τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν τοῦ κόσμου, γνωσιωτάτη διὰ τὴν εὐθύνητά της καὶ τὴν προθυμίαν, μεθ' ἧς κανονίζει τὰς ἀποζημιώσεις.

Γενικὸς Πράκτωρ διὰ τὴν Κωνσταντινουπόλιν:
J. C. THOMSON
Ἀ' πάτωμα, ἀρ. 3-4, Νουραδουγκιῶν χάν, ὁδὸς Βοεβόδα, 7 — Γαλατὰ.

πρὸς διακρίσιν τῆς Μικρᾶς τῶν Πατριαρχείων, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἀπὸ τὸ Φανάρι καὶ κατέληξεν εἰς τὴν... φυλακὴν τοῦ Στρατοδικείου, ἵνα τεθῆ φυλακῇ τῷ στόματι τοῦ Σπυρίδου, Κεϊσογλου καὶ λοιπῶν ἐθνοσωτήρων. Ἀλλὰ παραδόξως κατὰ τὴν Μεγάλην αὐτὴν Ἐθνοσυνέλευσιν δὲν παρετηρήθη ἡ μεγάλη στρατιωτικὴ καὶ ἀστυνομικὴ κίνησις, ἡ ὁποία ἔγινε κατὰ τὴν Μικρὰν Ἐθνοσυνέλευσιν. Ἄλλοι καιροί, ἄλλα ἡθῆ!

Κατὰ τὴν Μεγάλην αὐτὴν Ἐθνοσυνέλευσιν προσεκληθῆσαν οἱ ξένοι δημοσιογράφοι. Οἱ Ἕλλη-νες δημοσιογράφοι δὲν προσεκληθῆσαν, πρὸς μεγάλην λύπην τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πατρίδος», ὅστις περίμενε, φρεσκοζυρισμένος, νὰ προσκληθῆ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Δολμὰ Μπαγίσε. Καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ περί σωτηρίας τῆς πατρίδος, ὅπως ἕτερον πάντα ἄλλον, εἶχεν ἀναφαίρετα δικαιώματα νὰ εὐρεθῆ εἰς τὸν ὄμιλον τῶν δημοσιογράφων. Εἶδε καὶ ἀποεῖδεν ὅτι εἰς μάτην περιμένει, διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴν εὐκαιρίαν, μὰ ποῦ φοροῦσε τὰ καλά του, ἐτρόβηξεν εἰς τὴν καλὴν του, τὴν κυρίαν Χαϊκανοῦς, διὰ νὰ τῆς εὐχηθῆ καλά Χριστοῦγεννα, ἀνταλλάσσων τὸν ἐν Χριστῷ ἀσχυισμόν!

Γράφον περὶ Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ δημοσιογράφων, ἐνθυμηθῆμι ἓνα ὄραϊον ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον ἔγινε κατὰ τὴν μικρὰν Ἐθνοσυνέλευσιν καὶ εὐθέως κρινῶ νὰ τὸ ὑμνήσω.

Ἡ Διευθυντὴς τοῦ «Ἀπ' Ὅλα», κρατῶν τὸ Κοδάκ του, ἔφερε φωτογραφίας τῶν ἐθνοσωτήρων ἀνδρῶν, ἔξω ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον, καθ' ἣν στιγμὴν ὑπὸ τμητικὴν φρουράν καὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, ἦγοντο οὗτοι εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμόν. Ἀστυνόμος ἠθέλησε νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Ἀπ' Ὅλα» καὶ ἐρωτᾷ τὸ ὄνομά του. Τότε ὁ κ. Μαρκουζῆς, μετὰ τῆς διακρινούσης τὸν ἀνδρα μεγαλοπρεποῦ, στάσεως, ἐξάγει τὸ ἐπισκεπτήριόν του καὶ ἀναγινώσκει:

THEODORE CAVALIERO MARCOUZO

Directeur et rédacteur en chef
de la Revue hebdomadaire «ΑΡΟΛΑ».

Ὁ ἀστυνόμος τάχασε. Κανένας Ἰταλὸς ἱπότης, ἀκόλουθος πρεσβείας, θά εἶνε, ἐσκέφθη, καὶ μὲ ἓνα ἐδαφιαῖον τεμενῶν καὶ μ' ἓνα παρδου ἀπέρχεται!...

Ἀπὸ τῆς Σκύλλης εἰς Χάρωνδην! Ἐνθ' ἄλλοτε ἐπάχομεν ἀπὸ τὴν ἑλλειψιν τῶν ψιλῶν, τώρα ἔχομεν ἀφθονίαν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν ἔχουν πέρασιν διὰ τὸν καπνόν. Τοὺς καπνοπώλας τοὺς ἐκάπνισε νὰ μὴ πέρνουν τὰ ψιλὰ μεταλλικὰ. Ἀπακτοῦν τὰ ἀργυρὰ.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν «Χρονικῶν» ἀπεφάσισε χθές, κατόπι μακρῶν ἐνδοιασμῶν, ν' ἀγοράσῃ καπνόν. Καὶ ἐπίδδει εἰς τὸν καπνοπώλην, τρεμοῦση τῆ χειρὶ, δύο μεταλλικὰ γροσσάκια.

— Δὲν περνοῦν αὐτὰ, τοῦ λέγει ὁ καπνοπώλης.

Ὁ κ. Διευθυντὴς τῶν «Χρονικῶν» ἐνθυλακόνει τὰ κερμάτια καὶ φιλοσοφῶν μονολογεῖ:

— Γραφτὸ μου εἶναι νὰ μὴ πίνω καπνόν ἀπὸ τὴν τσέπη μου! Ἐνεκα, ἡ κατάστασις!...

Συντάχτης τῆς «Προόδου», γράφον ὅτι ἀφίκετο ὁ ἅγιος Πρακλείας, ἵνα, κατὰ τὴν ἐπικρατούσαν τάξιν, προσφέρῃ εἰς τὸν νέον Πατριάρχην τὴν πατριαρχικὴν εἰσόδον, δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατηθῆ καὶ ἀνεφάνησε:

— Ραβδί ποῦ τοὺς χρειάζεται δλους τοὺς Συνοδικούς!...

Κατὰ τὰ φαινόμενα οἱ Ἕλληνες θά τὰ μπλέξουν μὲ τοὺς μακαρονάδες.

Θέλουν οἱ Ἰταλοὶ νὰ φᾶνε τὰ νησιά ποῦ κατέχουν. οἶν νὰ ἦσαν ναυπολιτικά μακαρόνια. Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ Ἰταλοὶ εἶναι ἐάδελφρον ἔθνος, οἱ Ἕλλη-νες δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ κακοστομαχιάσων οἱ ἄνθρωποι... Πρὶν νὰ τεθῆ ἡ μακαρονάδα στὸ τραπέζι, πρὶν δηλαδὴ νὰ τεθῆ τὸ ζήτημα τῶν νήσων ἐπὶ τοῦ τάπητος, ὁ Σάν Τζουλιάνο, ἐρωτηθεὶς ἀπὸ

Ἕλληνα διπλωμάτην ἐάν θά ἐγκαταλείρη ἡ Ἰταλία τὰ νησιά, ἀπήγησε μὲ ἀνοικτὸ στόμα:

— Σί, Σιγνώρε.

— Καὶ θά τὰ πόρουμε ἡμεῖς;

— Σί, Σιγνώρε.

— Ἐχω τὸν λόγον σας;

— Σί, Σιγνώρε.

Τώρα ὁμοῦ ποῦ ἦλθε ἡ μακαρονάδα καὶ ἀχνίζει καὶ μυρίζει, ἀνοίξε ἡ ὄρεξις τοῦ Σάν Τζουλιάνο καὶ ἀπαντᾷ μὲ ἀνοικτὸ στόμα:

— Νό, Σιγνώρε

— Καὶ αἱ ὑποσχέσεις σας;

— Ἀντίο δὲλ πισάτο!

Αἱ πέντε, ἀλλὰ μεγάλοι, Δυνάμεις ἐλπίζομεν νὰ κλείσων τὸ στόμα τοῦ Σάν Τζουλιάνο μετ' ἀνι-λόγου χειρονομίας τῶν πέντε δακτύλων

Με τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν Ἰταλομαθῆς πνευματικῆς τοῦ «Ἀπ' Ὅλα» διεπραξε τοὺς ζήτησις σιγῶν:

Μίο κέρσο
Σάν Τζουλιάνο,
κουέστο πιάτο
νὸν λό φάτις
ὡς τὸν πάτω!

Ἀναγκαία σημείωσις: Πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεως, δηλῶ ὅτι ὁ ποιητὴς δὲν εἶναι ὁ κ. Σα-ραδὸς.

Εἰρήνη ἡμῖν.

Ἐτελείωσαν πλέον τὰ ψέμματα. Εὐλογη-μένη εἰρήνη ἀντικαθιστᾷ πλέον τὸν καταραμένον πόλεμον. Μὰς ἐφυγε καὶ ἡ χολέρα. Ὅλα τὰ καλά μαζωμένα. Βάλτε νὰ πιούμε! Θά πλέωμεν πλέον εἰς τὸν χρυσόν. Γιὰ τὴν ὥρα ὁμοῦ καταποντιζό-μεθα εἰς πέλαγος ψιλῶν μεταλλικῶν, τὰ ὅποια δὲν... περνοῦν!...

Θά ἡσυχάσωμεν πλέον ἀπὸ πολλὰ πράγματα. Θά ἡσυχάσωμεν πρὸ πάντων ἀπὸ κατ' ἄλλο φο-βερόν: Ἀπὸ τὰς δευτέρας καὶ τρίτας ἐκδόσεις τῆς «Πατρίδος».

Τελευταία ὥρα. Ὑπὸ τὸ πισστήριον.

Τὸ ὑπουργεῖον Κιαιμὴλ ἔπεσε. Τὸ φιλο-πόλ μον ὑπουργεῖον Μαχμούτ πασᾶ ἦλθεν εἰς τὰ πράγματα. Μιζύ μὲ τὸν λαὸν φωναζοῦ κ' ἐγώ: Ζήτω ὁ πόλεμος! Κι' ὅτι βρέξει ἢς κατεβῆσῃ. Ὡ! συμφορὰ μας!... Ἀκούω νὰ διαλαλῆται ἡ τετάρτη ἐκδοσις τῆς «Πατρίδος»!

ΜΠΑΜ - ΜΠΟΥΜ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

διὰ **ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ**

κατὰ τὴν μεθοδικὴν σειρὰν τῆς διδα-

σκαλλίας τῶν ἐν Ἐδρώπῃ Conservatoires

ἐπὶ μετρίοις διδάκτορις

τοῦ καθηγ. **ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ**

πτυχιούχου τοῦ Conservatoire τῆς Βιέννης.

Πέραν, Ταρλάμπασι, ἀρ. 105.

Σημ. Ἀνά πάσαν Τρίτην καὶ Παρασκευὴν.

ΕΥΖΩΝΙΚΗ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

(Έκ τ' άκτου άνταποκριτού μας).

Κατ'ρίνη (Τηλεγραφικός).

Φίλιππου κι περιπόθητον

«Άπ' Ούδλα».

Οί άγαπητός μ' φίλους κι συνάδελφους, κι ύμέ- τρους συνιργάτ'ς Μητρους Κατοίκης, Άστρουνομ' - κός Ιαθεουρητής του Δήμ' Κουζάν'ς κι τ'ά λ'πά, μου γράφ' δι' έπιστολής τ' προός του ήμέτιμου άντου- μουν κι περικαλεί διόντους τούν ύποφινόμουν νά σ' γράψου Ιντυπουόσεις Ικ της Ιν Κατ'ρίνη άστρουνομ'κ'ης μ' δράσιους.

Κ' ίαδη δην θέλιησα νά τ' χαλάσ' του χατήρ', σου γράφου σήμωρον μί τούν τηλεγράφου του καθ'μά μου που μ' έκαμνι ριζήλ' στα μάτια τούν κατόικου της Κατ'ρίνης κι πρού πάντων στα ούρατα ματάκια της τέους μνηστής μ' Ρίνας του Γιώτ'.

Ήτουν ή ο προυνη (ούόπους θά Ιέλιεγαν οί μυθιστουριουγράφ') ούότιαν οί έπου τās διαταγās του ήμέτερου άτόμ' δικαίνεας Κουκκινουοκούφ'ς και ήμέτρους άντίπαλους, διότ' πρέπ' νά σās πώ Ιν κρινθέσ' ούότ' ήτουν Ιρουτουχτιπ'μέν'ς μί την Ρίνα, ή ούότια του έχι ταήση τή χυλόπ'τια, Ιέκρουσι λαθραίους κι ύπόλους (ούόπους Ιέει κι ού Μητρους) του παραθυρόφυλλου της θύρας του ήμέτερου δουματίου του ύπνου, Ιέγουν μ' :

— Σήκ', κύρ λουχία.

— Τι θέλ'ς, ούρέ ζαγάρ' τ' κικατά; του Ιέίου. Γιατί, ούρέ, μου χαλνής την ήουζια του ύπνου μ'; Άει, ούρέ, που νά σ' πάη οί διάουλους τούν πακούλι, μου Ιέδιουξίς τούν πράσιουν ούβελαν που Ιέβλιπα ούλουζώνταιουν, σάν άληθινούν στούν ύπνου μ'.

— Σήκου, κύρ λουχία μ', σήκου. Οί κώδουνες της Ιεκλησίας Ισάλλπειαν προσκλητήριουν. Σήκου. Τά παλλ'κάρια είν' Ιέτ'μα νά πām' στην Ιεκλησία, Ινα άφ' Ινός δειξουμιν εΙς τούν κόσμου την παν- ταχού παρών παρευσιάν της άρχής κι άφ' Ιέρου εΙς της λιγυρές του χωριού κουυλλοιδ'ς την άρε- νουπήν κι άραιμάνιουν μουρφήν μ'ς.

— Κι γιατί, ούρέ ζουόδιουν, δέν του Ιέλιγίς κα- τλληλους τουόσην ούόραν;

— Κι Ιν του άμα κι του θάμμα βρέθ'κα στού πόδ'.

— Κόρη του Ιαιμό σ' κ' Ιέλα μέσα, Ιέγου στούν δικαίνεα.

Κι τούν Ικαλίσα διόνόντους κι περιπούντους στρατιουτ'κός νά εΙσελθ' Ιντός, Ινα ούόσπερ τās μαντάμας της Άνθήνας οί καμαριέρις (ούόπους γουοιζ' Ιξ Ιδιητέρας πείρας της μετ' αούτουν Ιν του Ζαππειού συναναστρουφής μ') μί βοήθησ' νά πι- μβληθού την στολήν μ', την ούόκιαν ή πατρίς μ' Ιέκρινε άξιουν νά φερ' έλ' άμου.

Οί δικαίνεας άμέσους ούόσπερ άνιμοστόβιλους μήκην στού παρθινικούν δουματίου μ' κι μ' Ιβου- ήθησ' νά φ'ρέσου την Ιέισημου στουλήν μ', δηλ'δή τή χουινάτ' φουστανέλλα μ', τά προσκλητ'κά ούό- πους τά μάγ'λα της Ρίνας τσαρούχια μ', τά μανι- κόκαπα μ' Ιτι τούν ούόσιουν ήστραπουβόλου τά διύ σαρδιλουειδή γαλόνια μ' κι τά Ιιπα Ιέξαρτή- ματα που άποτιλουν την στολήν τούν ούός Ιμι άτόμου. Τέλους, άφου Ιέροξη Ιέν τιλητυαίουν βλιέμμα στού τζάμ' του καθρέφτη μ' κι Ιδιωό- θουσα τούν Ιιαναστατηριανια κατά τούν ύπνου άρ. μάνιουν μύστακά μ', Ισήλθουν κι μετέβημιν εΙς τούν νασύν της Ιεκλησίας, Ιγού οί ύποφινόμους, οί δικαίνεας Κουκκινουοκούφ'ς κι τ'ά λ'πά παλλ' - κάρια. Τά περιτέρου θα σου γράψ' στού προουιχές γράμμα μ', διουότι του κικακι που μ' Ιβουηθοόσι νά γράψ' την παρούσά μ' Ιεσβέσθ' άπαξ κι άνευ άλλιτουόρ, άφου μ' άφηκι του άλητήριουν μόνου Ιν του σκότ' της νικτούς του δουματίου μ' κι άφου κόντιμ νά κουρόσ' ούλόκληρου τούν άστρουνομ' - κόν σταθμόν κι τούν ύποφινόμουν μετ' της φουστανέλλας τ'.

Σι φιλεθ' γλυκά στα δυό μάτια (ούόπους θά Ιέ- γραφ' στην τέους μνηστή μ').

Ιγού οί λουχίας τούν Ιβζώνου

Γιάνν'ς Καραφούντης

μετ' της φούντας τ' φιοιού μ'.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Άπό της Τρίτης ή Ι. Σύνοδος επανήρχισε τās διακοπέιας ήνεκα τών έορτιών έργασίας της.

— Άπεσάλλη έκθεσις του μητροπολίτου Καστο- ρίας διά την κατάστασιν της επαρχίας του.

— Τά Δύο Σώματα άπεφάσιουν όπως ή Έκλο- γική Συνέλευσις συγκροτηθ' ή 21 Ιανουαρίου, ήμέραν Δευτέραν.

— Έγερθείσης την Πέμπτην έν τή Συμβουλίω σοβαράς συζητήσεως έξ άφορμής της καταρτισθει- σης έπιτροπής προός έξέτασιν γενικών τιων ζητη- μάτων, άπεφασίωθη ή σύγκλησις τών Δέο Σωμά- των, όπως συσκεφθώσιν έπ' αούτων.

— Άφικετο διά Μυριοφίτου, προερχόμενος εκ Ραι- δεστού, ή Α. Σ. ο μητροπολίτης Ηρακλείας κ. Γρη- γόριος, εκ τών επιλέκτων μελών της παρ' ήμίν άνωτέρας Ιεραρχίας, δράσας έθνοπρεπώς εΙς σπου- δαία εκκλησιαστικά κέντρα, οία ή Άδριανούπολις μετ' τόν Ρωσοτουρκικόν πόλεμον, ή Τραπεζούς, ή Θεσσαλονίκη και τ'ά Ιωάννινα.

ΕΙναι γνωστόν ότι ο κατά καιρος μητροπολίτης Ηρακλείας έγγειοιζει την πατριαρχικήν ράβδον τή νέω Οίκουμην. Πατριάρχη, ού ένεκα και αούτο- δικαίως λαμβάνει μέρος εΙς την έν τοίς Πατριαρ- χείαις Έκλογικήν Συνέλευσιν.

— Έπανέκαμψεν όμοίως εκ Γανοχώρων και ο εκ τών συνοδικών ρέκτης μητροπολίτης Γάνου και Χώρας κ. Σεραφείμ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βάπτισις. — Την Δευτέραν έτελέσθη έν Σικκε- δζή ή βάπτισις του υιού του Ιιόν γνωστού έν τοίς έμπορικέσις κύκλοις κ. Μιχαήλ Καραμυχαηλίδου, τόν όποιόν εκ της κολυμβήθρας άνεδέξατο ο εκ τών χαβιαρεμπόρων κ. Μιχ. Χ' Ιωσήφ, όνομάσας αούτον Βασιλειον. Κατά την τελετήν του μυστηρίου παρόντησαν πολλοί τών φίλων του πατρός και του άναδόχου, εύχηθέντες αούτοις τά εικότα.

Άρραβών. — Έν Υψωμειθείσις, έν μέσω κύκλου πολλών συγγενών και φίλων, έτελέσθησαν εούόσιουν οί άρραβώνες τού κ. Αλεξάνδρου Γεωργιάδου μετ' της εδ ήγγμένης και διά πολλών προσόντων κεκοσμημένης Δδος Γλυκερίας Κ. Νιτσιδου. ΕΙς τούς τόσον εύαρμοστάς μνηστευθέντας εύχόμεθα ταχελαν την στέψην και πάν άγαθόν. — Ι.

Γάμος. — Μετ' χαράς άγγέλλομεν τούς γάμους του κ. Αλεξάνδρου Ρίζου και της Δος Αμαλίας Έλευθεριάδου, τελεσθέντας την 10 Ιέξαντος έν Ηρακλείω της Μικράς Άσίας. ΕΙς τόν τόσον εύάρ- μοστον ζεύθος εύχόμεθα τόν συζυγικόν βίον άνέ- φελον και μακρόν.

Συγχαρητήρια. — Συγχαίρω τόν κ. Νικ. Άλτ- δζηδύλογλου έν τ' άκαιρία της όνομαπκής έορτής του υιού του Ιωάννου. — Κ. Δ.

Θάνατος. — Μετ' θλίψεως άγγέλλομεν τόν θά- νατον της Κλεοπάτρας Σ. Χριστοδούλου, σεβα- στής δεσποίνης, συζύγου του κ. Σπ. Χριστοδούλου και πενθεράς του βιβλιοκόλου κ. Π. Άγγελίδου, έπισυμβάντα την παρεθ. Κυριακήν έν Πριγκή- πω. Η κηδεία της μεταστάσης έγένετο την επάυ- ριον μετ' εκδηλώσεων πολλών συμπαιθειών προός την θρηνοόσαν οίκογένειάν της, ήτινι και άπευ- θόνομεν θερμά συλλυπητήρια.

ΣΙΝΕΜΑ ΟΡΙΑΝΤΩ

164—Μεγάλη Όδός του Πέραν — 164 παραπλεύρωσ του Τοκατιάν.

Ο καλύτερος Κινηματογράφος του Πέραν. Γαι- νάι έπίκαιροι, τερχνάι και διδακτικάι.

Άλλαγή προγράμματος εκάστην Τρίτην και Σάββατον. Τιμαί: Α' θέσις Γρ. 5.— Β' θέσις Γρ. 3.— Διακεκριμένη Γρ. 7 1/2.

Καλλιτεχνική ζωή. — Ευχαρίστως ήμιν θάνομεν, ότι ή Ιιαν γνωστή έν τή κοινωνία μας όμογενής καλλιτέχνης Δίς Στάσα Κοβάτσεβις, ήτις πέρουιν άκριβώς την Ιδιαν καύτην έποχήν εΙχεν εκθεσιν τών έργων της έν τή «Ερμεί», πολύ εκτιμηθείσα, μεταβάσα εΙς Βιέννην προός τελειοποίησιν, εΙση- γχη μετ' εύδόκιμον εΙσαγωγικήν εξέτασιν εΙς την Αύτοκρατορικήν Άκαδημίαν. ΑΙ σπουδαί της καλ- λιτέχνης ήρεσαν άρκετά έν Βιέννη, έπέδειξαν δέ οί αούθι καλλιτεχνικοί κύκλοι πολύ τόν ύπερ αούτης ένδιαφέρον.

Δημοσιεύσαντες εΙς τόν Ημερολόγιόν μας μελω- διαν διά κίανο της δεσποινίδος Έρης Καβαλιέρου Μαρκουζου, άπέσομεν νά συνοδεύσωμεν αούτην διά τών κρίσεών μας, τούτο μέν Ιν άφήσωμεν προφους άλλους, και δη ειδικούς, νά όμιλήσωσι περι του έργου, τούτο δέ, Ινα μη προσκρούσωμεν εΙς την μετριοφροσύνην του Διευθυντού του «Άπ' Όλα», ούτινος προσφιλής άδελτή εΙναι ή συνθέτις. Άλλά σήμερον, διε έδέχθημεν πολλά τά συγχαρητήρια διά την γλυκειαν αούτην μελωδιαν, και ήκούσαμεν πολλές τās ευνόικας κρίσεις, παρουσιάζομεν εΙς τούς άναγνώστας μας την νεαράν συνογάτιδά μας.

Η Δίς Έρη Καβαλιέρου Μαρκουζου, φοιτ'σα εΙς την άνωτέραν τάξιν του Ήδείου Άθηνών, διεκριθη καθ' όλην την εΙς τόν Ήδειον τούτο φοιτησιν, τόσον διά τόν τάλαντον αούτης περι την εκτέλεσιν εΙς τόν κλειδοκύμβαλον, όσον και διά την μουσικήν αούτης έπίδοσιν, προσόντα, τά όποια Ιδιαζόντως εξετιμή- θησαν παρ' τών έν Άθηναις ειδικών. Η νεαρά δεσποινίς, εκτός τών εκτελέσεων, ήρχισε πολύ προώρως την σύνθεσιν μικρών τεμαχιών, τών γνω- στών έν τόν όνομα «Morceaux de Salon», έν δέ τών πρωτολειών τούτων εΙναι και τόν «Υπό τών Παρ- θενώνα» δημοσιευθέν. Βεβαιότατα τόν έργον τούτο δέν παρουσιάζομεν ως άριστοτέχνημα διδασκάλου, αλλά, και παρ' τόν νεαρόν της συνθέτιδος, ευρί- σκουσιν εΙς αούτό οί ειδικοί πολλήν την γλυκύτητα, την χάριν και την πρωτοτυπιαν.

Τόν μοναδικόν της πόλεως μας καλλιτεχνικόν περιοδικόν «Μουσική» ως εξής κρίνει τόν έργον :

«Έν τή ώραίω πανηγυρικώ τεύχει του «Άπ' Όλα» δημοσιεύεται και έν ώραίον μυσούργημα της Δεσποινίδος Έρης Καβαλιέρου Μαρκουζου, άδελφής του φίλου Διευθυντού της μοναδικής Έπι- θεωρήσεως της πόλεως μας. Τόν μουσούργημα τούτο, όπερ φέρει τόν τίτλον : «Υπό τών Παρθενώννα», εΙναι συντεθειμένον διά κλειδοκύμβαλον. Δέν έχει μέν πολυπλόκουσ μουσικάς γραμμάς και ποικίλα άρμονικά σχήματα, αλλά διακρίνεται διά την άβρότητα, την μελωδικήν ήδύτητα και την Ιδιαι- τέραν μουσικήν χάριν, ούτως ώστε νά εΙναι καταλ- ληλότατον δι' αΐθούσας, δι' ός και προορίζεται. Συγχαίρομεν την νεαράν μουσουργόν διά τās ώραίας αούτης μουσικάς πτήσεις, αΙ όποιαι κατέστησαν, δυστυχώς, τόσον σπάνιας εΙς τās νεώτερας Έλλη- νίδας».

Τόν Ημερολόγιον «Άπ' Όλα» εύρίσκειται και πωλείται έν Δαρδανελλίαις εΙς τόν βιβλιοδε- τιον και βιβλιοπωλειον του κ. Χρ. Τερζόγλου.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΕΛΦΙΝΟΣ

Ο Διάδοχος του Θρόνου της Γαλλίας είναι άρρωστος. Ο μικρός Δελφίνος αποθνήσκει... Είς όλας τὰς ἐκκλησίας τοῦ βασιλείου μεγάλαι λαμπάδες καίονται πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἡμέραν καὶ νύκτα διὰ τὸν βασιλόπαιδα.

Οἱ διαβάται τῆς βασιλικῆς λεωφόρου εἶναι μελαγχολικοί. αἱ ἀρᾶσαι βαδίζουσιν ἀργὰ ἐπὶ τῶν ἀχόνων, αἱ κώδιονες δὲν ἤχουσι.

Πρὸ τῆς μεγάλης κυκλωδοῦς θύρας τῶν ἀνακτόρων ὀλίγοι περιεργοὶ στέκονται καὶ πινακτοῦσι τοῖς χρυσοφορεμένοις σκοπούς, οἵτινες συνδιαλέγανται ἀνησῆχος, ἐνῶ ἀνεβοκαταβαίνουν τὰς μαρμαρίνους βαθμίδας τῆς αὐλῆς σωματοφύλακες, φρουροὶ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀλλοκοὶ μεταφορεμένοι.

Ἐπὶ τοῦ ἐξώστου φαίνονται αἱ κυρίαί τῆς τιμῆς, ὅλαι καταλυπημέναι καὶ πολλὰ ἀπογγίζουσαι τοῖς ὀφθαλμοῦς των μετὰ τὰ κατακέντητα μανδυλάκια των.

Φαίνονται διὰ τῶν ὕδατων τῶν παραθύρων κινδύντες τὰς πλατείας χειρίδας των καὶ κλίνοντες τὰς διδακτορικὰς φενάκας των, ἐνῶ ὁ παιδαγωγὸς καὶ ὁ ἰδιώτερος σωματοφύλαξ τοῦ μικροῦ βασιλόπαιδος πηχαιοῦρχονταὶ πρὸ τῆς θύρας, περιμένοντες τὰς ἀποφάσεις των.

Οἱ ὑπρέταὶ δὲν ἀποκαλύπτουσι πλέον διαρχόμενοι πρὸ αὐτῶν, καὶ ὁ μὲν σωματοφύλαξ ὄβριζει ὡς εἰδωλολάτρης, ὁ δὲ παιδαγωγὸς ἀπειγέλλει συχνὰ στίχους τοῦ Ὀρατίου...

Ἐν τῷ μεταξύ ἀκούεται βέβαια ἀπὸ τοῖς σταύλους θλιβερόν χρεμέτισμα εἶναι ὁ μικρὸς ἰσπανικὸς ἵππος τοῦ Διαδόχου, ὅστις παραπονεῖται διότι οἱ ἵπποκόμοι ἀπῆκαν τὴν μάτην του κενῆν.

Καὶ ὁ Βασιλεὺς; Ποῦ εἶναι ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς; Εἶναι κλεισμένος μόνος εἰς ἓν δωμάτιον, πρὸς τὴν ἄλλην ἄκραν τῶν ἀνακτόρων. Αἱ Μεγαλειότητες δὲν ἀγαποῦν νὰ τοὺς βλέπουν ἄλλοι, ὅταν αὐτοὶ κλαίον... Ὅσον διὰ τὴν Βασιλισσαν, ἐκείνη μένει περὶ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ τέκνου τῆς. Τὸ ἄραιον πρόσωπόν τῆς εἶναι γεμάτο δάκρυα, ἐνῶ δὲ τῆ διαφειγνὸν λαγροὶ...

Μισοὶ εἰς τὰς πολυτίμους δαντέλλαις τῆς μικρᾶς τῆς κλίνης ὁ βασιλόπαις, λευκότερος τῶν σινδόνων των, ἀναπαύεται μετὰ κλειστὸν ὀφθαλμὸν. Φαίνεται κοιμώμενος. Ἀλλ' ὄχι, δὲν κοιμᾶται. Αἴφνης στρέφεται πρὸς τὴν μητέρα του καὶ λέγει μετὰ ἀπορίαν:

— Διατί κλαίεις, Μεγαλειοτάτη; Μήπως νομίζεις πᾶς θ' ἀποθάνω;

Ἡ Βασιλισσα θέλει ν' ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ πνίγεται ἐπὶ λυγρῶν.

— Μὴ κλαίεις, Μεγαλειοτάτη, Δημο-

νεὶς πᾶς εἶμαι Διάδοχος τοῦ Θρόνου καὶ οἱ Διάδοχοι δὲν ἀποθνήσκουσι ἔτσι εὐκόλως.

Ἡ Βασιλισσα ἤρχισε τώρα νὰ κλαίῃ δυνατὰ καὶ ὁ μικρὸς ἀρχίζει νὰ φοβῆται.

— Ὁ! φωνάζει, δὲν θέλω ν' ἀποθάνω! Ἐγὼ θὰ ἐμποδίσω τὸν θάνατον νὰ ἔλθῃ κοντὰ μου. Νὰ ἔλθουν εὐθὺς σιρᾶντα γενναῖοι στρατιῶται καὶ νὰ περιμένουν περὶ τῆς κλίνης μου. Βάλτε ἑκατὸν πυροβόλα κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρά μου, ὅλα ἔτομα καὶ ἡμεῖς ἔλθῃ ὁ θάνατος, νὰ κανονιοβολήσουν ὅλα ἐναντίον του.

Ἡ Βασιλισσα, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν βασιλόπαιδα, δίδει τὰς δεύσας διαταγὰς καὶ παρευθὺς ἠκούσθη ὁ κρότος τῶν πυροβόλων, κυλισμένων κάτω εἰς τὴν αὐλὴν. Σχεδὸν ἀμέσως σιρᾶντα σωματοφύλακες, ἔλθῃ ἀρραωμένοι εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκὸγένειαν, παρετάχθησαν μετὰ τὰς ζυγαλόχας των περὶ τοῦ δωματίου. Ὁ μικρὸς χειροκροτεῖ μετὰ τὰς ἰσχυρὰς του χεῖρας ὅταν τοὺς βλέπῃ, ἀναγνινρίζει ἐνὰ ἔξωτῶν καὶ φωνάζει:

— Λαυρέντιε! Λαυρέντιε!

Ὁ Λαυρέντιος κάμνει ἓν βῆμα πρὸς τὴν κλίνην καὶ ὁ μικρὸς:

— Σ' ἀγαπᾶ, καλέ μου Λαυρέντιε. Δεῖξέ με ὀλίγο τὸ σπαθὶ σου!... Ἄν ἔλθῃ ὁ θάνατος νὰ με πάρῃ, θὰ τὸν σκοτώσῃς βέβαια, αἱ;

— Βέβαια, βέβαια, Ὑψηλότατε!

Καὶ προστάσει νὰ καταπνίξῃ δύο χονδρὰ δάκρυα, ἔτομα νὰ ρεῦσωσιν ἐπὶ τῶν γηραιῶν παρεῶν του.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν φθάνει ὁ ἱερεὺς τῆς αὐλῆς, πλησιάζει τὸν μικρὸν Δελφίνον καὶ τὸν ὁμιλεῖ ἐπὶ πολὺ μετὰ σιγανὴν φωνήν, δεικνύων τὸν Σταυρόν. Ὁ μικρὸς ἀκούει ἐκπληκτος καὶ αἴφνης τὸν διακόπτει μεγαλοφάνως:

— Καταλαμβάνω τί με λέγετε, πάτερ μου, ἀλλὰ... δὲν εἶναι δυνατόν ὁ μικρὸς μου φίλος Ἰωσήφ ν' ἀποθάνῃ εἰς τὴν θέσιν μου, ἐν τὸν δώσωμεν πολλὰ-πολλὰ χρήματα;

Ὁ ἱερεὺς ἀρχίζει πάλιν νὰ ὁμιλῇ μετὰ σιγανὴν φωνήν καὶ τὸ ἄχρὸν πρόσωπόν του μικροῦ βασιλόπαιδος λαμβάνει βαθμηδὸν ἕφος μᾶλλον ἐκπληκτικόν. Ὅταν ὁ ἱερεὺς ἐσιώπησεν, ὁ μικρὸς ἀνεστῆναξεν βαθέως καὶ λέγει:

— Αὐτὰ ὅσα με λέγετε εἶναι πολὺ λυπηρὰ, πάτερ μου τὸ μόνον, ποῦ με παρηγορεῖ, εἶναι ποῦ ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὸν Παράδεισον τῶν ἀγγέλων ἐγὼ θά ἴμαι πάλιν ὁ Δελφίνος. Εἰςέυρω ὅτι ὁ Πανάγαθος Θεὸς εἶναι συγγενὴς μας καὶ θὰ μὴ φερθῇ, ὅπως ἀφροῖζει εἰς τὴν θέσιν μου.

Ἐπειτα λέγει στραφεὶς πρὸς τὴν μητέρα του:

— Ἄς με φέρουν τὰ κατὰ μου φορέματα, τὴν χλαμύδα μετὰ τὸ πολυτίμον γουναρικὸν καὶ τὰ βελούδινα χρυσοκέντητα ὑποδήματα. Θέλω νὰ φανᾶ μεγάλος καὶ ἀνδρείος πρὸς τοὺς ἀγγέλους καὶ νὰ εἰσέλθω εἰς τὸν Παράδεισον μετὰ τὴν ἐπίσημον στολὴν τοῦ Διαδόχου.

Τρίτην φορὰν ὁ ἱερεὺς κύπτει πρὸς τὸν μικρὸν Δελφίνον καὶ τῶ ὁμιλεῖ χαμηλῆ τῆ φωνῆ...

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λόγου τὸν διακόπτει ὁ βασιλόπαις μετὰ θυμοῦ καὶ λέγει μεγαλοφάνως:

— Τότε λοιπὸν ὁ Διάδοχος τοῦ Θρόνου εἶναι ἐνα... τίποτα!

Καὶ ὁ μικρὸς στρέφει πρὸς τὸν τοῖχον καὶ μὴ προσέχων καθόλου εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἱερέως, ἀρχίζει νὰ κλαίῃ πικρὰ...

(*Ἀλφόνσου Δωδέ).

ΕΥΑ

ΟΣΟΙ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγοράσουν

ΜΙΑΝ ΚΑΛΗΝ

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΗΝ

ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ ἢ ΚΑΙΝΟΥΡΓΗ

εἰς τὴν ΕΥΘΗΝΟΤΑΙΗΝ καὶ μετὰ καλλιτέρους ὁμοίως, ΟΣΟΙ θέλουσι νὰ ἐπιδιορθώσουν μετὰ ἡγυγιμένην τελειότητα τὰς γραφομηχανὰς των, ἄς ἀποσταθῶσιν εἰς τὸν κ.

Α. Λ. ΕΦΡΑΙΜΙΔΗΝ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΣ

Γαλατᾶ, Χαβιαρόχανον, ἀρ. 4, ἀνωθεν τῆς κυρίας εἰσόδου.

Ἐκεῖ εὐρίσκονται καὶ ὅλα τὰ χρειώδη

διὰ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΣ.

ΓΑΛΑ ΣΥΜΠΕΠΥΚΝΩΜΕΝΟΝ ΝΕΣΤΛΕ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΟΛΕΡΑΝ

Μὴ πίνετε σὺνηθες γάλα, διότι εἶναι ὁ καλλίτερος φορεὺς τῆς ἀσθενείας. Ζητήσατε ἀπο τὸν παντοπώλην σας ἐν κυτίον γάλακτος **ΝΕΣΤΛΕ**, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπεστειρωμένον, δηλαδὴ ἀτηγλαγμένον ὅλων τῶν βλαβερῶν μικροβίων.

Ἡ τιμὴ του δὲν εἶναι μεγάλη.

Ἐφ' ὅσον ἀρκεῖσθε εἰς χρῆσιν γάλακτος **ΝΕΣΤΛΕ**, θὰ εἰσθε βέβαιοι, ὅτι δὲν ἐκτίθεσθε εἰς τοὺς φοβεροὺς κινδύνους τῆς χολέρας.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἐπειδὴ συνεσωρεύθησαν πολλὰ Ἐρωτήσεις, χάριν τῶν Ἀπαντήσεων αὐτῶν θ' ἀφιερῶσωμεν προσεχῶς ἰσόκληρον σελίδα.

ΚΡΕΑΣ Ἰχθυόμων. — Ποία εἶναι τὰ συστατικά καὶ αἱ θεραπευτικαὶ ιδιότητες τοῦ κρέατος καὶ πότε τοῦτο εἶναι περισσότερο ὠφέλιμον;

— Τὸ κρέας ἀποτελεῖται κυρίως ἐκ τῶν ἐξῆς συστατικῶν: ὕδατος, λευκοματωδῶν οὐσιῶν, λίπους διαφόρου ἀλάτων, ὅσον τὸ φωσφορικόν κάλιο καὶ μαγνήσιον καὶ τινῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν, ὡς κρεατίνης, ἱποξανθίνης, σαρκίνης, οὐρίας καὶ ἄλλων. Ποντὰ τὰ συστατικά ταῦτα τροποποιοῦσι τὴν γεύσιν καὶ τὴν θεραπευτικὴν ἀξίαν τοῦ κρέατος, ἥς οὐσιωδῶς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν περιεχομένων λευκοματωειδῶν οὐσιῶν· τὸ δὲ ποσὸν τούτων πάλιν, τροποποιεῖται, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ λίπους. Οἱ εἰδικοὶ ἔκαμον πίνακα, ὅστις δεῖκνυε τὸ ποσὸν τῶν συστατικῶν τούτων ἐπὶ τοῖς ἑακτόν. Κατ' αὐτόν, τὸ παχὺ μόσχων κρέας ἔχει ὕδωρ 70,3, τὸ λευκοματωειδῆ 18,9, λίπους 12· ὅταν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, τὸ ὕδωρ φθάνει εἰς 78,8, τὸ λευκοματωειδῆ 19,8 καὶ τὸ λίπος 0,8. Τὸ παχὺ βόειον ἔχει ὕδωρ 51,5, λευκομ. 13,1, λίπους 34,7, ἐνθ' ὃ τὸ ἰσχνὸν ἔχει ὕδωρ 76,7, λευκομ. 20,6 καὶ λίπους 1,5· ὁ παχὺς ἄμνος ἔχει ὕδωρ 42, λευκομ. 14,4, λίπους 48,5, ἐνθ' ὃ ἰσχνὸς ἔχει 77,0 ὕδωρ, 19,5 λευκομ. καὶ λίπους 27· ὁ παχὺς νοῖφος ἔχει ὕδωρ 47,4, λευκομ. 14,5 καὶ λίπους 37,3. Ὅτι μὲνι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ 100, ἀποτελεῖται ἐξ ἀλάτων. Τὸ κρέας ὁπτόν, καὶ μάλιστα ὄχι καὶ πολὺ, εἶναι εὐπεπτότερον ὅταν βροσθῇ, χανῇ θεραπευτικὰς τινὰς ιδιότητας καὶ εἶναι μᾶλλον δύσπεπτον· ἐπίσης ἀπβαλλεῖ καὶ μέγα μέρος τῶν ἀλάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ τονωτικὴ τοῦ κρέατος δύναμις. Ὡς πρὸς τὴν θεραπευτικὴν δύναμιν, συνιστᾶται κατὰ τὰς χλωρῶσεις, ἀναιμίας καὶ μαρασμοῦς, ἐμποδίζεται κατὰ τοὺς πυρετοὺς καὶ τὴν νευρικὴν ἐπερδιέγερσιν. Καλὸν εἶναι τὸ θέρμα ν' ἀποφεύγωμεν τὴν χρῆσιν τοῦ κρέατος, ἐνθ' ὃν χειμῶνα ἢ χρῆσις του ἐπιβάλλεται.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΜΙΣΟΝ, Ν. Σουβλ. Μιχ. Παπαλάσ., Ἄδελ. Ραπταρ. Ἀπεστάλησαν εἰς διεύθυνσίν σας σειραὶ Γ' ἔτους. — **ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΟΝΔΑΡ**, Γ. Σιβρ. Δελτάριον σας ἐλήφθη, ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν, ἐλήφθη παραγγελθὲν, εὐχαριστοῦμεν, ἐσημειώσαμεν γραφόμενά σας. — **ΑΓΚΥΡΑΝ**, Α. Δ. Μουτσεβελ. Τίμημα μᾶς ἐνεχείρισαν, εὐχαριστοῦμεν. — **ΑΥΤΟΘΙ**, Εὐθ. Μερτζ. Ἡμερολόγιον ἐστάλη. — **ΑΥΤΟΘΙ**, Α. Ραφτ. Ἡμερολόγιον ἐπέμφθη. — **ΑΤΤΑΛΕΙΑΝ**, Μ. Πασ. Ἡμερολόγιον ἐστάλη. — **ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΙΝ**, Κ. Παπαδ. Καθυστερούμενά μας ἀναμένομεν.

ΒΑΛΙΑΝ, Ε. Κερμ. Ἡμερολόγιον παραλαβὴν φροντίσατε, παρακ.

ΙΟΥΠΠΗΝ, Θ. Ι. Κατ. Ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν ἅμα τῇ λήψει τῆς ἐπιστολῆς σας, τίμημα ἐλήφθη, εὐχαριστ. — **ΙΚΟΝΙΟΝ**, Σ. Θεοδ. Ἐστάλη ἡμερολόγιον, τίμημα ἐλήφθη, εὐχαρ.

ΚΙΟΝ, Δαν. Δημ. Εἰς ταχυδρομὸν ἐνεχειρίσαμεν ἡμερολόγια, τίμημα ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — **ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΑ**, Κ. Μονασ. Ἡμερολόγιον ἐστάλη. **ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΝ**, Κ. Τσιρικ. Ἄμα τῇ εἰδοποιήσει σας ἐπέμψαμεν ἡμερολόγια. — **ΚΙΟΝ**, Ι. Μαρκ. Ἐστάλησαν 15 ἡμερολόγια. — **ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΝ**, Ἐλ. Πολυχρ. Ἐπιστολὴ καὶ τίμημα ἐλήφθησαν, ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν. — **ΚΑΡΑΓΑΤΣ**, Δ. Δρομοκ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν εὐχὰς ἀντεπευχόμεθα τὰ βέλτεστα, ἐπιστολὴ καὶ τίμημα ἐσοκλείστων 45 γρ. ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — **ΚΟΖΑΟΥ**, Α. Χατζ. Ἀπεστάλη ἡμερολόγ. — **ΑΥΤΟΘΙ**, Κ. Α. Ἄν. Κατέθεσαν εἰς τὸ γραφεῖόν μας γρ. 37 εὐχαριστοῦμεν, ἀπεστάλη ἡμερολόγιον καὶ ἀριθ., εἰς τὸν ἀριθ. δὲν ὑπάρχει. **ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΑ**, Κ. Μονασ. Ἡμερολόγιον ἐστάλη. — **ΚΟΤΖ ΧΙΣΑΡ**, Ν. Κουλι. Ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΝ ΤΑΥΡΟΥ, Κ. Χρυσαν. Ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν. — **ΜΟΥΔΑΝΙΑ**, Κ. Βιγκ. Ἡμερολόγια 10 ἐνεχειρίσαμεν εἰς τὸν ἐπιδόντα τὴν κάρταν σας — **ΜΑΡΜΑΡΑΝ**, Α. Μουτ. Ἡμερολόγιον ἐστάλη.

ΠΑΝΟΡΜΟΝ, Ν. Σπυμ. Ἐλήφθησαν γρ. 120, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. **ΠΑΡΘΕΝΙΟΝ**, Τσιφραγ. Ἀποστ. Ἀπεστάλησαν ἡμερολόγια ἅμα τῇ εἰδοποιήσει σας, φυλλάδια ἐπέμφθησαν. — **ΑΥΤΟΘΙ**, Ν. Ἰωάννου. Εὐχαριστῶς ἐνεγράψαμεν ὑμᾶς μεταξὺ τῶν ἀναγνωστῶν μας, σειρὰ Γ' ἔτους ἅμα τῇ λήψει τῆς ἐπιστολῆς σας ἀπεστάλη ὡς καὶ βιβλίον,

τίμημα ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — **ΠΕΡΜΑΤΑ**, Κλ. Ἀποστ. Δι' εὐχὰς σας εὐχαριστοῦμεν ἀντεπευχόμεθα τὰ βέλτεστα. — **ΑΥΤΟΘΙ**, Π. Μιχ. Ὀνομηρ. Τριαν. Τεκτ. Ἀναμένομεν καθυστερούμενα. — **Πέραν**, Δ. Ἄθαν. Δελτάριον ἐλήφθη, ἀπεστάλη φυλλάδιον. — **ΑΥΤΟΘΙ**, Μ. Μιχαλ. Ἡμερολόγιον ἀπεστάλη. — **ΠΡΟΥΣΑΝ**, Κ. Φιλ. Ἀπεστάλησαν σειραὶ τρεῖς εἰς δι' ὑμῶν ἐγγραφέντας, εὐχαριστοῦμεν. — **ΑΥΤΟΘΙ**, Ρ. Εὐθ. Δελτάριον ἐλήφθη, ἀπεστάλη ἡ παραγγελία σας. — **ΠΕΡΓΑΜΟΝ**, Κασκασ. Φροντίσατε παρακ. παραλαβ. ἡμερολογίων. — **ΠΥΡΓΟΝ** (Δέρκων), Δ. Τσιτ. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη καὶ τίμημα τῶν φύλλων τὴν παραλαβὴν ζητήσατε εἰς τὸ ταχυδρομείον, καθὼς ἀπεστάλ. **ΡΟΔΟΝ**, Α. Θυμ. Γραμ. ἐλήφθη, γραφόμενά σας ἐσημειώσαμεν.

ΣΟΥΓΚΟΥΡΑΟΥ, Ε. Νεστορ. Ἐλήφθη ἐπιστολὴ, ἡμερολόγιον ἀπεστάλη.

ΤΣΑΡΤΣΑΛΗΘΑΝ, Χρ. Χρυσοχ. Ἀπεστάλη ἡμερολόγιον.

ΥΟΣΓΑΤΗΝ, Αὐστ. Νιουρ. Ἐλάβομεν ἐπιστολὴν σας, ἡμερολογίων παραγγελία ἀπεστάλη μετὰ τὴν λήψιν τῆς ἐπιστ. σας, ταχυδρομικῶς ἀπηντήσαμεν, νέας ἐγγραφῆς σειρὰν φυλλαδίων ἐπέμψαμεν, θερμὰ εὐχαριστήριον διὰ προσπαθείας σας χάριν τῆς Ἐπιθεωρήσεώς μας.

ΧΗΛΗΝ, Σ. Δημ. Γρ. 42,50 ἐλήφθη, εὐχαρ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

67. Αἶνιγμα.

Ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀφήσῃς,
γνωστοτάτη εἶμαι χώρα
ἂν μὲ ἀποκεφαλίσουν,
μὲ κουρέλιασαν στὴν ἴσρα.
(Ἐστάλη ὑπὸ Δ. Ἀριζόγλου, Ἐρμιλαῖ).

68. Δογολαίγιον.

Ποῖος πάπας ἐρωτᾷ;
(Ἐστάλη ὑπὸ Σ. Μ. Σωφρονιέδου).

Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ δημοσιωνθῶσιν αἱ λύσεις, οἱ λῦται καὶ τὰ βραβεῖα.

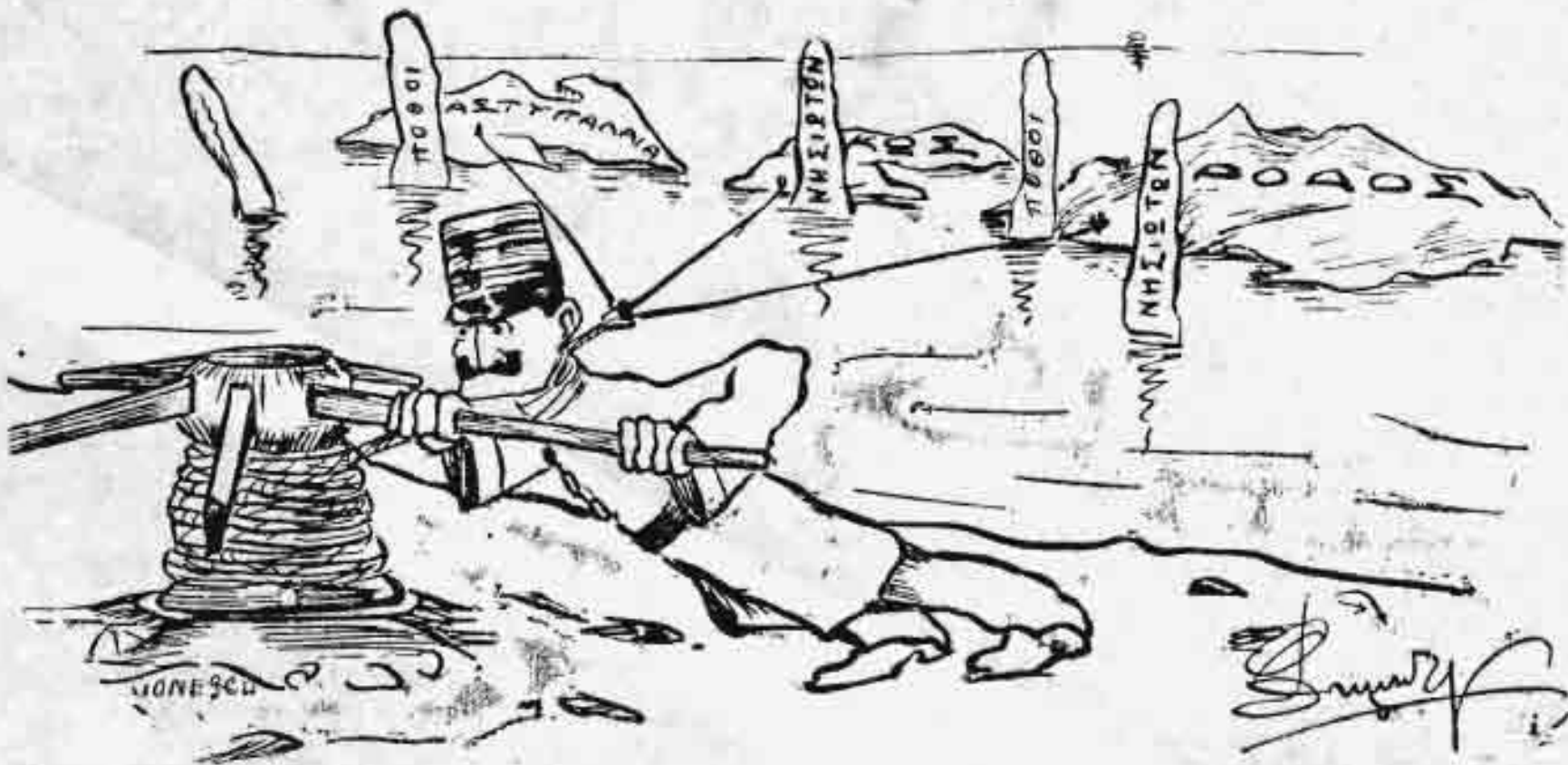
ΔΕΛΤΙΟΝ

διὰ τὰς λύσεις
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων
τοῦ 120 φύλλον.

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Τίνα ἐφοβεῖτο ὁ Κιαμὴλ πασᾶς.

Ματαιὰ προσπάθεια.